

PIEŁĘGNIARKI

**Analiza porównawcza zbioru zawodów
w Polsce i Ukrainie**

Nr 3 / 2023

Funded by
the European Union

 IOM
UN MIGRATION

Funded by
the European Union

PIELĘGNIARKI

Analiza porównawcza zbioru zawodów w Polsce i Ukrainie

Nr 3 /2023

Warszawa 2023

Niniejszy dokument został opracowany dzięki wsparciu finansowemu Unii Europejskiej.

Poglądy w nim wyrażone nie mogą być w żaden sposób traktowane jako odzwierciedlenie oficjalnej opinii Unii Europejskiej.

Analiza porównawcza została przeprowadzona w ramach projektu *Wsparcie techniczne w celu ułatwienia integracji społecznej i zawodowej obywateli państw trzecich w Polsce, w tym uciekających z Ukrainy*, którego celem jest wsparcie władz polskich w zapewnieniu osobom uciekającym przed wojną sprawnego i skutecznego dostępu do procedur i usług publicznych w zakresie integracji społecznej i zawodowej.

Projekt został sfinansowany przez Unię Europejską w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego zarządzanego przez Komisję Europejską (Dyrekcja Generalna ds. Wspierania Reform Strukturalnych – DG Reform). Przy realizacji projektu IOM współpracowało z Ministerstwem Rodziny i Polityki Społecznej.

Niniejsza broszura jest materiałem poglądowym informującym o różnicach i podobieństwach między polskimi, a ukraińskimi zawodami w danym obszarze oraz o możliwych ścieżkach uznania kwalifikacji w Polsce w ramach określonej działalności zawodowej. Powstała ona w wyniku analizy porównawczej i zawiera odniesienia do właściwych instytucji i procedur. Broszura nie jest instrukcją uznawania kwalifikacji zawodowych ani dokumentem prawnym.

Materiał zawarty w broszurze został skonsultowany z właściwymi ministerstwami i środowiskami zawodowymi.

Zawarte tu informacje odnoszą się do stanu prawnego na lipiec 2023 r.

SPIS TREŚCI

Jak korzystać z broszury	8
Kluczowe pojęcia i skróty	11
1. DANE IDENTYFIKACYJNE ZBIORU	15
1.1. Nazwy i kody grupy	15
1.2. Nazwy i kody poszczególnych zawodów	16
1.3. Mapa grupy	17
2. ANALIZA PORÓWNAWCZA POSZCZEGÓLNYCH ZAWODÓW W ZBIORZE	19
2.1. (PL) Pielęgniarka – bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji • (UA) Pielęgniarka (Сестра медична)	20
2.1.1. Dane identyfikacyjne zawodu	20
2.1.2. Podobieństwa i różnice	20
2.1.3. Opis zadań zawodowych	20
2.1.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	22
2.1.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka (bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji)	24
2.2. (PL) Pielęgniarka oddziałowa • (UA) Starsza pielęgniarka (Сестра медична старша)	27
2.2.1. Dane identyfikacyjne zawodu	27
2.2.2. Podobieństwa i różnice	27
2.2.3. Opis zadań zawodowych	28
2.2.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	30
2.2.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka oddziałowa	31
2.3. (PL) Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania •(UA) Pielęgniarka koordynator (Сестра медична координатор)	32
2.3.1. Dane identyfikacyjne zawodu	32
2.3.2. Podobieństwa i różnice	32
2.3.3. Opis zadań zawodowych	32
2.3.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	34
2.3.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania	36

2.4.	(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki • (UA) Pielęgniarka anestezyjologiczna (Сестра медична – анестезист)	37
2.4.1.	Dane identyfikacyjne zawodu	37
2.4.2.	Podobieństwa i różnice	37
2.4.3.	Opis zadań zawodowych	38
2.4.4.	Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	43
2.4.5.	Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki	44
2.5.	(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego • (UA) Pielęgniarka operacyjna (Сестра медична операційна)	45
2.5.1.	Dane identyfikacyjne zawodu	45
2.5.2.	Podobieństwa i różnice	45
2.5.3.	Opis zadań zawodowych	46
2.5.4.	Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	49
2.5.5.	Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego	50
2.6.	(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego • (UA) Pielęgniarka w stacji medycznej oddziału ratunkowego i pogotowia ratunkowego (Сестра медична станції відділення швидкої та невідкладної медичної допомоги)	51
2.6.1.	Dane identyfikacyjne zawodu	51
2.6.2.	Podobieństwa i różnice	51
2.6.3.	Opis zadań zawodowych	52
2.6.4.	Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	55
2.6.5.	Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego	56
2.7.	(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego • (UA) Pielęgniarka medycyny rodzinnej (Сестра медична загальної практики – сімейної медицини)	57
2.7.1.	Dane identyfikacyjne zawodu	57
2.7.2.	Podobieństwa i różnice	57
2.7.3.	Opis zadań zawodowych	58
2.7.4.	Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	60
2.7.5.	Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego	61
2.8.	(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego • (UA)	

Pielęgniarka przychodni dziecięcej (Сестра медична дитячої поліклініки) • (UA) Pielęgniarka szpitala dziecięcego (Сестра медична дитячого страціонару)	63
2.8.1. Dane identyfikacyjne zawodu	63
2.8.2. Podobieństwa i różnice	63
2.8.3. Opis zadań zawodowych	64
2.8.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie	68
2.8.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego	70
Podstawy prawne i inne wykorzystane źródła	71

JAK KORZYSTAĆ Z BROSZURY

Broszura zawiera informacje o 17 polskich i ukraińskich zawodach i specjalnościach w zbiorze *Pielęgniarki*.

CZĘŚĆ PIERWSZA: MAPA ZBIORU

W części pierwszej znaleźć można **informacje** odnoszące się do całego zbioru, **które pozwalają ustalić ogólne podobieństwa i różnice pomiędzy zawodami** opisanymi w zbiorze. Jest to **rodzaj mapy**, która umożliwia znalezienie:

- **ZAWODÓW BARDZO PODOBNYCH** – czyli takich, które mają zbieżny zakres zadań zawodowych, a do ich wykonywania wymagane / preferowane są podobne kwalifikacje;
- **ZAWODÓW POKREWNYCH** – podobnych, ale różniących się od siebie w znaczący sposób (pod względem zakresu zadań zawodowych lub wymaganych / preferowanych kwalifikacji).

Część ta zawiera:

- **informację o usytuowaniu** opisywanych zawodów **w klasyfikacjach** (krajowych i międzynarodowych)
- **pełną listę** zawodów i specjalności opisywanych w tym zbiorze
- **odniesienie do** wymaganych (lub rekomendowanych) **poziomów wykształcenia** dla opisywanych zawodów – według krajowych ram kwalifikacji (NQF), uzgodnionych z europejskimi ramami kwalifikacji (ERK/EQF)

CZĘŚĆ DRUGA: SZCZEGÓŁOWE PORÓWNANIE

W części drugiej pojedyncze zawody i specjalności zostały zestawione w pary lub większe grupy, w ramach których możliwe było dokonanie szczegółowego porównania.

W tej części znaleźć można:

- **szczegółowe porównanie** typowych **zadań zawodowych**
- **opis kwalifikacji** wymaganych (lub preferowanych) w danym zawodzie
- **ścieżkę dostępu do** danego **zawodu w Polsce**, ze szczególnym uwzględnieniem obecnych ułatwień dla osób z Ukrainy objętych ochroną tymczasową.

WAŻNE

Porównując poszczególne polskie i ukraińskie zawody warto wziąć pod uwagę nie tylko zakres zadań zawodowych czy kwalifikacje formalne. Dla pełnego obrazu warto dodatkowo uwzględnić staż pracy i doświadczenie danej osoby, które w Ukrainie mogą się wiązać z uzyskaniem kolejnego stopnia rozwoju zawodowego. Stopnie te zwane są *kategoriami kwalifikacji*. Dopiero to pozwoli określić – w każdym indywidualnym przypadku – ścieżkę dostępu do danego zawodu lub wskazać możliwości podjęcia pracy w ramach zawodu lub zawodów pokrewnych.

Ścieżka dostępu do danego zawodu w Polsce **może się znacząco różnić w zależności od** tego czy jest to:

- **ZAWÓD REGULOWANY**, czyli zawód, którego nie można wykonywać bez spełnienia określonych warunków, opisanych w odrębnych przepisach.
- zawód, w którym wyodrębniono określone kwalifikacje (tzw. *kwalifikacje w zawodzie* lub *kwalifikacje cząstkowe*). Pracodawcy mogą wymagać lub preferować osoby, które posiadają oficjalne potwierdzenie posiadania tych kwalifikacji.
- inny zawód – zawód, w przypadku którego mowa być może w całości o *kwalifikacjach rynkowych*. Dostęp do niego zależy całkowicie od aktualnych wymagań na rynku pracy, czyli oczekiwań pracodawców.

Obywatel państwa trzeciego może uzyskać dostęp do danego zawodu w Polsce **poprzez:**

- **Formalne uznanie dokumentu potwierdzającego posiadane kwalifikacje** – na drodze (a) uzyskania równoważności dokumentu na podstawie umów i porozumień międzynarodowych jeśli takie obowiązują lub (b) nostryfikację dyplomu
- **Walidację kwalifikacji i umiejętności** – sprawdzenie czy dana osoba posiada określone kwalifikacje, poprzez zdanie egzaminu lub przejście innej formy sprawdzenia

	FORMALNE UZNANIE DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO KWALIFIKACJE	WALIDACJA KWALIFIKACJI I UMIEJĘTNOŚCI
OPIS PROCEDURY	<p>Uznanie równoważności dokumentu z polskim odpowiednikiem (jeśli są odpowiednie umowy międzynarodowe):</p> <ul style="list-style-type: none">• przeprowadza NAWA – na stronie NAWA można wypełnić formularz weryfikacyjny (Kwalifikator)	<p>Walidacja może przebiegać w formie, między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none">• uzyskania kwalifikacji w systemie

	FORMALNE UZNANIE DOKUMENTU POTWIERDZAJĄCEGO KWALIFIKACJE	WALIDACJA KWALIFIKACJI I UMIEJĘTNOŚCI
OPIS PROCEDURY	<ul style="list-style-type: none"> • czas realizacji: 60 dni od daty wpłynięcia zgłoszenia <p>Nostryfikacja dyplomu potwierdzającego wykształcenie wyższe (6–8 NQF)</p> <ul style="list-style-type: none"> • dokonują jej uczelnie wyższe • procedura jest odpłatna • ustawowy termin trwania procedury nostryfikacji: 90 dni od złożenia formalnie poprawnego wniosku <p>Więcej informacji o procedurze: NAWA</p> <p>Formalne uznanie świadectwa szkoły średniej lub pomaturalnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • w praktyce procedurę uznawania świadectw prowadzą Kuratoria Oświaty • obecnie nie ma jednak systemowego rozwiązania w zakresie uznawania świadectw szkolnictwa branżowego dla celów rynku pracy 	<p>szkolnictwa formalnego</p> <ul style="list-style-type: none"> • ukończenia kursów uzupełniających • złożenia egzaminu <p>Więcej informacji: ZRK oraz CKE</p>
ZAWÓD REGULOWANY	konieczna*	może okazać się konieczna
ZAWÓD O KWA- LIFIKACJACH CZĄSTKOWYCH	rekomendowana	rekomendowana
ZAWÓD O KWALI- FIKACJACH CAŁKOWICIE RYNKOWYCH	niekonieczna	niekonieczna

***Wyjątki:**

- **tymczasowa ścieżka uproszczona** (rozwiązania w odniesieniu do niektórych zawodów wprowadzone w Ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, Dz.U. 2022 poz. 583.);
- **(niektóre) świadectwa i dyplomy uzyskane w Ukrainie przed 20.06.2006 r.** są uznawane za równoważne z polskimi dokumentami.

KLUCZOWE POJĘCIA I SKRÓTY

Bakaławr (Бакалавр) – dyplom bakaławra uzyskuje się w Ukrainie po ukończeniu studiów I stopnia, które trwają 4 lata (180-240 ECTS). Stwierdzenie równoważności dyplomu Bakaławra z jego polskim odpowiednikiem jest możliwe w drodze nostryfikacji.

CKE (Centralna Komisja Egzaminacyjna) – instytucja, która, m.in., udziela informacji o sposobie organizacji i przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie.

ESCO – wielojęzyczna klasyfikacja europejskich umiejętności, kompetencji, kwalifikacji i zawodów. Określa i kategoryzuje umiejętności, kompetencje, kwalifikacje i zawody istotne dla unijnego rynku pracy oraz kształcenia i szkolenia. ESCO jest inicjatywą DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, wspieraną przez Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop). Obecnie ma też wersję ukraińskojęzyczną.

ERK/EQF (Europejska Rama Kwalifikacji) – narzędzie, które pomaga w komunikacji i porównywaniu systemów kwalifikacji w Europie. Osiem europejskich poziomów odniesienia opisano w kategoriach efektów uczenia się: wiedzy, umiejętności i kompetencji. Dzięki temu krajowe systemy kwalifikacji, krajowe ramy kwalifikacji (ang. NQF) i kwalifikacje w Europie odniesione są do poziomów ERK. Uczący się, absolwenci, organizatorzy kształcenia i szkolenia, pracodawcy mogą dzięki temu lepiej zrozumieć i porównywać kwalifikacje nadawane w różnych krajach i różnych systemach kształcenia i szkolenia (Punkt Koordynacyjny ds. Polskiej i Europejskiej Ramy Kwalifikacji).

Grupa zawodów – sformalizowane (tj. ujęte w międzynarodowych i krajowych klasyfikacjach) zestawienie zawodów.

ISCO – międzynarodowy standard klasyfikacji zawodów wprowadzony przez Międzynarodową Organizację Pracy. Obecnie obowiązuje standard ISCO-08. Ukraina odnosi swoją klasyfikację zawodów do poprzedniej jego wersji, czyli do ISCO-88.

Kwalifikacja – termin, który funkcjonuje zarówno w języku potocznym, jak i jest formalnie ujęty w polskich przepisach, na przykład, w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz.U. 2016 poz. 64). Nie ma jednak zgodności co do jego precyzyjnego znaczenia. W różnych aktach prawnych jest on różnie ujmowany, a niektóre ustawy odnoszą się do niego bez podawania jego zakresu. Słowem, definicja kwalifikacji wymaga jeszcze ujednoczenia w polskim prawodawstwie (Sławiński, 2017). Dla potrzeb tego projektu zdecydowano się przyjąć szerokie, bliskie potocznemu, rozumienie terminu kwalifikacja (zawodowa), tj. jako obejmujące wszelkie formalnie opisane wymagania konieczne lub preferowane do podjęcia pracy w danym zawodzie czy specjalności. W tym ujęciu może się więc termin ten odnosić zarówno (w pewnym

przynajmniej zakresie) do efektów kształcenia (wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych), jak i uprawnień zawodowych. Takie podejście jest determinowane koniecznością porównania w ramach projektu *Techniczne wsparcie w celu ułatwienia integracji społecznej i zawodowej obywateli państw trzecich w Polsce, w tym osób uciekających z Ukrainy* dwóch dalece odmiennych systemów: polskiego i ukraińskiego, w tym ostatnim przypadku, systemu, który przechodzi obecnie istotne przekształcenia. Szczegółowe uzasadnienie takiego ujęcia terminu kwalifikacja zawiera raport podsumowujący projekt. Warto jednak tu podkreślić, że tam gdzie przywołujemy w naszej analizie porównawczej takie terminy jak: kwalifikacje uregulowane lub rynkowe, pełne, częściowe czy kwalifikacje w zawodzie, mają one znaczenie określone w polskich przepisach i są użyte w odniesieniu do polskiego systemu opisu zawodów i kwalifikacji.

Kwalifikacje częściowe – wszystkie kwalifikacje włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, które nie są kwalifikacjami pełnymi. Mogą być one tworzone zarówno w systemach oświaty i szkolnictwa wyższego, jak i poza nimi. W ich przypadku zakres wymaganych efektów uczenia się jest z zasady węższy niż w przypadku kwalifikacji pełnych. Na ogół wymagania te są związane z wyraźnie określonym rodzajem działalności. Do kwalifikacji częściowych nadawanych w systemie oświaty zalicza się m.in. **kwalifikacje w zawodzie** (potwierdzone świadectwem) (Sławiński, 2017).

Kwalifikacje pełne – kwalifikacje, które są nadawane wyłącznie w ramach systemu oświaty po ukończeniu określonych etapów kształcenia oraz w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po ukończeniu kształcenia specjalistycznego, studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich oraz po uzyskaniu stopnia doktora w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2016 poz. 64).

Kwalifikacje rynkowe – kwalifikacje nieuregulowane przepisami prawa, których nadawanie odbywa się na zasadzie swobody działalności gospodarczej (Dz.U. 2016 poz. 64).

Kwalifikacje uregulowane – kwalifikacje ustanowione odrębnymi przepisami, których nadawanie odbywa się na zasadach określonych w tych przepisach, z wyłączeniem kwalifikacji nadawanych w systemie oświaty oraz systemie szkolnictwa wyższego i nauki (Dz.U. 2016 poz. 64).

Kwalifikacje w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza świadectwo wydane przez okręgową komisję egzaminacyjną po zdaniu egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie w zakresie jednej kwalifikacji. Uwaga: należy odróżniać kwalifikację w zawodzie od kwalifikacji zawodowych (potwierdzanych odpowiednim dyplomem). Do uzyskania dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe – w zależności od zawodu – może być wymagane uzyskanie jednej lub kilku kwalifikacji w zawodzie. Ta sama kwalifikacja w zawodzie może być wymagana w kilku różnych zawodach (Sławiński, 2017).

Młodszy bakaławr – dyplom młodszego bakaławra uzyskuje się w Ukrainie po ukończeniu studiów w krótkim cyklu, które trwają 2 lata (120 ECTS). Dyplom ten nie ma odpowiednika w polskim systemie szkolnictwa wyższego. W Ukrainie średnie szkoły zawodowe zostały włączone do systemu szkolnictwa wyższego i w związku z tym wydawane przez nie dyplomy Młodszego

bakaławra są tam uważane za dokumenty poświadczające ukończenie edukacji na poziomie wyższym. Z tego też powodu nie mogą być one traktowane w Polsce jako świadectwa szkolne uzyskane za granicą, o których mowa w art. 93 ustawy o systemie oświaty. W polskich szkołach wyższych nie prowadzi się tego typu kształcenia, więc nie ma możliwości stwierdzenia równoważności dyplomów Młodsze bakaławra lub Młodsze specjalisty z dyplomami wydawanymi przez polskie uczelnie w drodze nostryfikacji (ENIC-NARIC Polska, 2023).

Młodszy specjalista (Молодший спеціаліст) – przed reformą systemu edukacji z 2014 r. kształcenie na studiach krótkich obejmowało 3-4 lata na podbudowie 9-letniej szkoły albo 2-3 lata na bazie 11-letniej pełnej szkoły średniej i kończyło się w Ukrainie dyplomem Młodsze specjalisty. Ostatni nabór na studia prowadzące do jego uzyskania nastąpił w 2019 r. Obecnie dyplom Młodsze specjalisty potwierdza ten sam poziom wykształcenia co dyplom Młodsze bakaławra. Żaden z nich nie ma odpowiednika w polskim systemie szkolnictwa wyższego. W Ukrainie średnie szkoły zawodowe zostały włączone do systemu szkolnictwa wyższego i w związku z tym wydawane przez nie dyplomy Młodsze specjalisty lub Młodsze bakaławra są tam uważane za dokumenty poświadczające ukończenie edukacji na poziomie wyższym; dlatego nie mogą być one traktowane w Polsce jako świadectwa szkolne uzyskane za granicą, o których mowa w art. 93 ustawy o systemie oświaty. W polskich szkołach wyższych nie prowadzi się tego typu kształcenia, więc nie ma możliwości stwierdzenia równoważności dyplomów Młodsze bakaławra lub Młodsze specjalisty z dyplomami wydawanymi przez polskie uczelnie w drodze nostryfikacji (ENIC-NARIC Polska, 2023).

Nostryfikacja – procedura prowadząca do ustalenia polskiego odpowiednika zagranicznego dyplomu. Nostryfikacji podlega dyplom ukończenia studiów za granicą, który nie może być uznany za równoważny odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu na podstawie umowy międzynarodowej określającej równoważność (NAWA).

PRK (Polska Rama Kwalifikacji) – krajowa NQF (National Qualification Framework). Składa się na nią opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom Europejskich Ram Kwalifikacji (...) sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach (Dz.U. 2016 poz. 64).

Specjalista (Спеціаліст)) – przed wprowadzeniem reformy systemu edukacji w 2014 r. dyplom specjalisty był wydawany w Ukrainie po ukończeniu studiów jednolitych oraz niektórych kierunków studiów II stopnia, Ostatni nabór na kształcenie prowadzące do jego uzyskania nastąpił w 2016 r. Obecnie tytuł ten jest w Ukrainie uznawany za równoważny z tytułem magistra. W Polsce zarówno dyplom magistra jak i specjalisty wydany w Ukrainie przed dniem 20 czerwca 2006 r jest uważany za równoważny z polskim odpowiednikiem na podstawie umów międzynarodowych. W przypadku dokumentów wydanych później konieczna jest ich nostryfikacja (ENIC-NARIC Polska, 2023).

Specjalność – wynik podziału pracy w ramach zawodu, zawiera część zadań o podobnym charakterze (związanych z wykonywaną funkcją lub przedmiotem pracy), wymagających pogłębionej lub dodatkowej wiedzy i umiejętności, zdobytych w wyniku dodatkowego szkolenia lub praktyki (DRP MRiPS, 2023).

Ukraińska Rama Kwalifikacji – krajowa NQF (National Qualification Framework) – została wprowadzona w 2011 r. W 2020 r. jej poziomy zostały dostosowane do ERK/EQF (Europejskiej Ramy Kwalifikacji), choć nadal istnieją między nimi różnice (European Training Foundation, 2023). Odniesienia do ERK/EQF jakie pojawiają się w tej analizie mają więc czasem charakter orientacyjny.

Uprawnienie zawodowe – podstawowy element prawa podmiotowego, który wiąże się z faktem posiadania określonego zawodu. W praktyce wyróżnienie uprawnień zawodowych następuje w przypadku występowania zawodów regulowanych, czyli tam, gdzie stawiane są warunki przystąpienia do zawodu (Hasła LEX, na: profinfo.pl).

Walidacja – sprawdzenie, czy osoba ubiegająca się o nadanie określonej kwalifikacji, niezależnie od sposobu uczenia się tej osoby, osiągnęła wyodrębnioną część lub całość efektów uczenia się wymaganych dla tej kwalifikacji (Dz.U. 2016 poz. 64).

Zawód – zbiór zadań zawodowych wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wykonywanych przez poszczególne osoby i wymagających odpowiednich kompetencji (wiedzy i umiejętności), zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki (DRP MRiPS, 2023).

Zadanie zawodowe – wycinek / etap pracy wynikający z pełnionych funkcji i obowiązków, na który składają się określone czynności zmierzające do osiągnięcia celu (Gruza & Hordyjewicz, 2014).

Zbiór zawodów – w kontekście tej analizy rozumiany jest jako pojęcie szersze niż grupa zawodów. Ze względu na różnice występujące pomiędzy międzynarodowymi (w tym unijnymi) klasyfikacjami a klasyfikacją polską czy ukraińską, konieczne stało się znalezienie pojęcia szerszego, tak aby możliwe było dokładne zmapowanie, jakie zawody występują w danym obszarze tematycznym oraz w pełni oddać występujące pomiędzy nimi podobieństwa i różnice.

Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji – rejestr publiczny (...) ewidencjonujący kwalifikacje włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Dz.U. 2016 poz. 64).

1. DANE IDENTYFIKACYJNE ZBIORU

1.1. Nazwy i kody grupy

Zbiór zawodów *Pielęgniarki* zawiera **wybrane zawody** usytuowane w następujących grupach (według krajowych i międzynarodowych klasyfikacji):

KLASYFIKACJA ZAWODÓW I SPECJALNOŚCI NA POTRZEBY RYNKU PRACY – WG STANU NA DZIEŃ 1 STYCZNIA 2023 R. (PL)	ISCO-08	ESCO	WEDŁUG OBECNEJ KLASYFIKACJI UKRAIŃSKIEJ (OPARTEJ CZĘŚCIOWO NA ISCO-88)
1342 Kierownicy w instytucjach opieki zdrowotnej	1342 Health Services Managers	1342 Health Services Managers	1482 Керівники підрозділів в охороні здоров'я
2221 Pielęgniarki bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji 2222 Pielęgniarki z tytułem specjalisty	2221 Nursing Professionals	2221 Nursing Professionals	2230 Професіонали в галузі сестринської справи та акушерства

Broszura nie opisuje wszystkich zawodów, które znajdują się w wyżej wymienionych grupach klasyfikacyjnych, a jedynie te wybrane. Wynika to z metodologii przyjętej dla tej analizy porównawczej. Jej punktem wyjścia były zawody deficytowe na polskim rynku pracy, dla których poszukiwano zawodów bardzo podobnych lub pokrewnych w Ukrainie. Ostatecznie analiza objęła te z nich, dla których istnieją formalne opisy lub standardy zawodowe. Szczegółowe uzasadnienie takiego podejścia zawiera raport podsumowujący komponent *Rynek pracy* w projekcie *Wsparcie techniczne w celu ułatwienia integracji społecznej i zawodowej obywateli państw trzecich w Polsce, w tym osób uciekających z Ukrainy*.

1.2. Nazwy i kody poszczególnych zawodów

PL	UA
<ul style="list-style-type: none"> • Pielęgniarka (bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji) (222101) • Pielęgniarka oddziałowa (134205) • Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania (222201) • Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki (222202) • Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego (222212) • Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego (222217) • Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego (222218) • Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa 	<ul style="list-style-type: none"> • Сестра медична WYMOWA <i>Sestra medyczna</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka • Сестра медична старша WYMOWA <i>Sestra medyczna starsza</i> TŁUMACZENIE Starsza pielęgniarka • Сестра медична координатор WYMOWA <i>Sestra medyczna koordynator</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka koordynator • Сестра медична – анестезист WYMOWA <i>Sestra medyczna anestezyt</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka anestezyjologiczna • Сестра медична операційна WYMOWA <i>Sestra medyczna operacyjna</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka operacyjna • Сестра медична станції відділення швидкої та невідкладної медичної допомоги WYMOWA <i>Sestra medyczna stanciji widdilennia szwydkoji ta newidkladnoji medycznoji dopomohy</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka stacji pogotowia i oddziału ratunkowego • Сестра медична загальної практики – сімейної медицини WYMOWA <i>Sestra medyczna zahalnoji praktyky – simejnoji medycyny</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka medycyny rodzinnej • Сестра медична дитячої поліклініки WYMOWA <i>Sestra medyczna dytiaczoji poliklinyky</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka przychodni dziecięcej

PL	UA
	<ul style="list-style-type: none"> • Сестра медична дитячого страціонару WYMOWA <i>Sestra medyczna dytiaczoho stracionaru</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka szpitala dziecięcego

1.3. Мапа групи

W Polsce i Ukrainie występują znaczące różnice w kształceniu w zawodzie pielęgniarki. Podczas gdy w Polsce aktualnie minimalnym wymaganym poziomem wykształcenia jest ukończenie studiów wyższych pierwszego stopnia, w Ukrainie najczęściej wystarczający jest tytuł młodszego bakaławra (wcześniej: młodszego specjalisty) zdobywany w skróconym cyklu kształcenia w szkolnictwie wyższym.

Dodatkowo występują istotne różnice w kształceniu podyplomowym, szczególnie widoczne w odniesieniu do specjalizacji pielęgniarskich. Różnią się one nie tylko trybem ich nabywania, ale i zakresem. W Ukrainie specjalizacja jest częścią podstawowego kształcenia pielęgniarskiego, a dalsze kształcenie specjalizacyjne w danym zakresie odbywa się (lub w niektórych przypadkach – rozpoczyna się) już w miejscu pracy. W Polsce, żeby móc posługiwać się tytułem specjalisty pielęgniarstwa konieczne jest odbycie specjalizacji (kształcenia dodatkowego, podyplomowego) oraz zdanie państwowego egzaminu specjalizacyjnego. Specjalizacje w Polsce i Ukrainie różnią się też zakresem: w Polsce związane są m.in. z poszczególnymi dziedzinami medycyny, w Ukrainie czasem odnoszą się do miejsca pracy; na przykład, w Polsce można się specjalizować w pielęgniarstwie pediatrycznym, w Ukrainie natomiast można zostać (UA) Pielęgniarką szpitala dziecięcego (Сестра медична дитячого страціонару) lub (UA) Pielęgniarką przychodni dziecięcej (Сестра медична дитячої поліклініки).

W Polsce jako, że zawód (PL) Pielęgniarki jest **ZAWODEM REGULOWANYM**, co oznacza, że dostęp do niego ściśle regulują przepisy [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej](#).

Orientacyjne poziomy wykształcenia wymagane lub preferowane dla danego zawodu
(według krajowych ram kwalifikacji (NQF), odniesionych do europejskich ram kwalifikacji (ERK/EQF))

	PL	UA
<p>POZIOM 6-7 NQF</p> <p>7NQF kwalifikacje ze szkolnictwa wyższego (np. tytuł magistra/specjalisty)</p> <p>6NQF kwalifikacje ze szkolnictwa wyższego (np. tytuł licencjata lub bakałwra)</p>	PIELĘGNIARKA	PIELĘGNIARKA KOORDYNATOR
	PIEL. SPEC. ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA	
	PIEL. ODDZIAŁOWA	
	PIEL. SPEC. PIEL. ANESTEZ. I INTENSYWNEJ OPIEKI	
	PIEL. SPEC. PIEL. OPERACYJNEGO	
	PIEL. SPEC. ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA	
	PIEL. SPEC. PIEL. RATUNKOWEGO	
<p>POZIOM 5-6 NQF</p> <p>5NQF W Ukrainie: kwalifikacje ze szkolnictwa wyższego (tytuł młodszego bakałwra/młodszego specjalisty)</p> <p>W Polsce: niektóre kwalifikacje ze szkolnictwa branżowego</p>	PIEL. SPEC. PIEL. RODZINNEGO	PIELĘGNIARKA STARSZA PIELĘGNIARKA PIEL. ANESTEZJOLOGICZNA PIEL. OPERACYJNA PIEL. STACJI POGOTOWIA I ODZ. RATUNKOWEGO PIEL. MED. RODZINNEJ PIEL. PRZYCHODNI DZIECIĘCEJ PIEL. SZPITALA DZIECIĘCEGO
	PIEL. SPEC. PIEL. PEDIATRYCZNEGO	

2. ANALIZA PORÓWNAWCZA POSZCZEGÓLNYCH ZAWODÓW W ZBIORZE

2.1. (PL) Pielęgniarka – bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji • (UA) Pielęgniarka (Сестра медична)

2.1.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA
Pielęgniarka (bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji) (222101)	Сестра медична
ZAWÓD REGULOWANY	WYMOWA <i>Sestra medyczna</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka

2.1.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka (bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji) i (UA) Pielęgniarka to:

ZAWODY POKREWNE

Mogą się one różnić poziomem wykształcenia. Dla podjęcia pracy w zawodzie (PL) Pielęgniarki (bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji) aktualnie minimalny wymagany poziom wykształcenia to ukończenie studiów I stopnia (NQF/EQF 6), podczas gdy w Ukrainie NQF 5. Dodatkowo, ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

2.1.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIEŁĘGNIARKA (BEZ SPECJALIZACJI LUB W TRAKCIE SPECJALIZACJI)	(UA) PIEŁĘGNIARKA
Synteza: udziela świadczeń zdrowotnych, a w szczególności świadczeń pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych oraz z zakresu promocji zdrowia w stosunku do osób zdrowych, chorych, niepełnosprawnych, dzieci i młodzieży oraz ich rodzin, w warunkach stacjonarnej, ambulatoryjnej i domowej opieki zdrowotnej.	Synteza: brak oficjalnej syntezy.

ZADANIA ZAWODOWE

(PL) PIELĘGNIARKA (BEZ SPECJALIZACJI LUB W TRAKCIE SPECJALIZACJI)	(UA) PIELĘGNIARKA
<ul style="list-style-type: none"> • promocję zdrowia i edukację zdrowotną jednostki i grupy społecznej • sprawuje opiekę nad człowiekiem zdrowym w różnych okresach życia • udziela choremu pomocy w stanie zagrożenia życia • zapewnia opiekę człowiekowi choremu i niepełnosprawnemu • pomaga lub zastępuje chorego i niepełnosprawnego w czynnościach życia codziennego • obsługuje sprzęt i aparaturę medyczną • przygotowuje chorego do badań diagnostycznych i zabiegów operacyjnych • przygotowuje chorego i niepełnosprawnego i jego rodziny do samoopieki • podaje choremu: leki, tlen, krew i środki krwiopochodne • usprawnia ruchowo chorego i niepełnosprawnego • organizuje środowisko opieki szpitalnej i domowej • organizuje środowisko opieki w miejscu pracy i nauki • współpracuje z członkami zespołu terapeutycznego w procesie zapobiegania, diagnozowania, terapii, rehabilitacji i pielęgnowania • organizuje opiekę pielęgniarską • wdraża wiedzę naukową do praktyki i identyfikacja obszarów badań w pielęgniarstwie • zapewnia jakość opieki pielęgniarskiej / przestrzeganie procedur • dokumentuje świadczenia zdrowotne • nadzoruje innych pracowników • bierze udział w procesie kształcenia 	<ul style="list-style-type: none"> • wykonuje czynności zawodowe pod nadzorem lekarza • wykonuje proste zabiegi diagnostyczno-lecznicze i fizjoterapeutyczne • aplikuje do organizmu pacjenta leki do podawania zewnętrznego, dojelitowego i pozajelitowego • przygotowuje pacjentów do badań laboratoryjnych, rentgenowskich, endoskopowych i ultrasonograficznych • przygotowujeienne menu i wypisuje zapotrzebowanie na porcje, karmi ciężko chorych pacjentów • wykonuje zabiegi sanitarne przy pacjencie, przygotowuje i stosuje roztwory dezynfekcyjne • biegle posługuje się technikami resuscytacji, zna zasady udzielania pomocy w przypadku urazów, krwawień, zapaści, zatruc, utonięć, uduszenia mechanicznego, wstrząsu anafilaktycznego, oparzeń, odmrożeń, stanów alergicznych. • prowadzi dokumentację medyczną • aktywnie uczestniczy w upowszechnianiu wiedzy medycznej wśród społeczeństwa • przestrzega zasad deontologii lekarskiej • stale podnosi swój poziom zawodowy.

(PL) PIEŁĘGNIARKA (BEZ SPECJALIZACJI LUB W TRAKCIE SPECJALIZACJI)	(UA) PIEŁĘGNIARKA
<p>i doskonalenia zawodowego (ma ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych).</p> <p>Dodatkowe zadania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzi prace naukowo-badawcze w dziedzinie pielęgniarstwa • naucza zawodu pielęgniarstwa • kieruje pracą zawodową pielęgniarek i położnych. 	

2.1.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIEŁĘGNIARKA (BEZ SPECJALIZACJI LUB W TRAKCIE SPECJALIZACJI)	(UA) PIEŁĘGNIARKA
<p>POZIOM NQF 6 LUB 7</p>	<p>POZIOM NQF 5 LUB 6</p>
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>(LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>Więcej: art.52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławra) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja w zakresie wykonywanej pracy.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>
<p>DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE</p>	
<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / bakaławra • dyplom bakaławra.
<p>DODATKOWE INFORMACJE</p>	
<p>Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych (właściwą ze względu na miejsce</p>	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • II kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej

DODATKOWE INFORMACJE

przyszłego wykonywania zawodu) oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE – art.24 [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej](#)

Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki przysługuje osobie:

- 1) posiadającej odpowiednie wykształcenie
- 2) posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych
- 3) której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki
- 4) która wykazuje nienaganną postawę etyczną

Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie:

- **Kursów kwalifikacyjnych** – mają na celu uzyskanie przez pielęgniarkę wiedzy i umiejętności do udzielania określonych świadczeń zdrowotnych wchodzących w zakres danej dziedziny pielęgniarstwa lub dziedziny mającej zastosowanie w ochronie zdrowia; wziąć w nich udział może osoba (a) z prawem wykonywania zawodu pielęgniarki, (b) mająca co najmniej 6-miesięczny staż pracy w zawodzie, (c), która została dopuszczona do kursu kwalifikacyjnego po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego za pośrednictwem Systemu Monitorowania Kształcenia Pracowników Medycznych (SKM); Więcej: rozdz. VI [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej](#); kursy takie kończą się egzaminem
- **Kursów specjalistycznych** – mają na celu uzyskanie przez pielęgniarkę wiedzy i umiejętności do wykonywania określonych czynności zawodowych przy udzielaniu świadczeń pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych lub rehabilitacyjnych.; wziąć w nich udział może osoba (a) z prawem wykonywania zawodu pielęgniarki, (b) która została dopuszczona

5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności

- *I kategorię kwalifikacji*, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności
- *wyższą kategorię kwalifikacji*, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.

DODATKOWE INFORMACJE

do kursu specjalistycznego po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego za pośrednictwem SKM; Więcej: rozdz. VI [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa](#); kursy takie kończą się egzaminem

- **Kursów doksztalających** – mają na celu pogłębienie i aktualizację wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarstwa; wziąć w nich udział może osoba (a) z prawem wykonywania zawodu pielęgniarstwa, (b) która została dopuszczona do kursu doksztalającego po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego za pośrednictwem SKM; Więcej: rozdz. VI [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa](#)
- **Szkoleń specjalizacyjnych (specjalizacji)** – mają na celu uzyskanie przez pielęgniarkę specjalistycznej wiedzy i umiejętności w określonej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia oraz tytułu specjalisty w tej dziedzinie; Pielęgniarki po odbyciu specjalizacji i zdaniu egzaminu państwowego uzyskują tytuł specjalisty w danej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia. Więcej: rozdz. VI [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa](#).

2.1.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka (bez specjalizacji lub w trakcie specjalizacji)

Ścieżka standardowa (dla obywateli państw trzecich, czyli osób posiadających kwalifikacje uzyskane w państwie niebędącym państwem członkowskim UE).

- **Nostryfikacja dyplomu**

W odniesieniu do Ukrainy nostryfikacji można dokonać tylko w przypadku dyplomu ukończenia studiów wyższych I i II stopnia w zakresie pielęgniarstwa (tytuł bakałwra lub magistra). W polskich szkołach wyższych nie prowadzi się kształcenia w skróconym cyklu, więc nie jest możliwa nostryfikacja dyplomu młodszego specjalisty / młodszego bakałwra. W tym przypadku konieczne jest uzupełnienie kwalifikacji poprzez ukończenie studiów I stopnia w systemie polskim.

- **Zdanie egzaminu z języka polskiego** w celu uzyskania urzędowego poświadczenia znajomości języka polskiego w mowie i piśmie (certyfikat wydany przez Państwową Komisję do spraw Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego) w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej, wydane na podstawie ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz.U. z 2019 r. poz. 1480 oraz z 2020 r. poz. 285).
- Stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu pielęgniarki.
- Pełna zdolność do czynności prawnych.
- **Złożenie wniosku** do odpowiedniej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych o przyznanie ograniczonego prawa wykonywania zawodu pielęgniarki na czas odbycia stażu adaptacyjnego.
- **Odbycie stażu adaptacyjnego**, który trwa 6 miesięcy.

Staż adaptacyjny odbywa się obecnie na podstawie przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 25 października 2016 r. [w sprawie stażu adaptacyjnego dla cudzoziemców ubiegających się o przyznanie prawa wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej](#) (Dz. U. poz. 1792); aktualnie jego odbycie nie wymaga posiadania zezwolenia na pracę.

- Po odbyciu stażu adaptacyjnego możliwe jest uzyskanie pełnego prawa wykonywania zawodu pielęgniarki.

W Polsce prawo wykonywania zawodu pielęgniarki albo położnej cudzoziemcowi przyznaje okręgowa rada pielęgniarek i położnych właściwa ze względu na miejsce przyszłego wykonywania zawodu.

Konieczne jest złożenie odpowiedniego wniosku do odpowiedniej Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Inne wymagania w celu uzyskania pełnego prawa wykonywania zawodu pielęgniarki:

- zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej albo inny dokument stwierdzający uprawnienie do przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarki, położnej na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym dotychczas wykonywał zawód;
- zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego jest obywatelem, że nie został pozbawiony prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszona i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu;
- nienaganna postawa etyczna.

Podstawa prawna: art. 35 i 36 [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej](#), Dz.U. 2011 nr 174 poz. 1039.

Uwaga: część procedur jest odpłatna

Postępowanie w sprawie przyznania prawa wykonywania zawodu przed okręgową radą pielęgniarek i położnych jest natomiast bezpłatne.

Ścieżka uproszczona (rozwiązanie tymczasowe dla osób objętych działaniem ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa).

Obywatelowi Ukrainy, który uzyskał kwalifikacje pielęgniarki w Ukrainie przyznać warunkowe prawo wykonywania zawodu pielęgniarki, jeżeli spełnia określone warunki:

- ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- jej stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki;
- wykazuje nienaganną postawę etyczną;
- posiada dyplom pielęgniarki, wydany w innym państwie niż państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Jeżeli obywatel Ukrainy posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe jako pielęgniarka, uzyskane w okresie 5 lat bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku o wyrażenie zgody na wykonywanie zawodu w Polsce może ubiegać się o uzyskanie zgody na samodzielne wykonywanie zawodu pielęgniarki. Posiadanie powyższego doświadczenia zawodowego nie jest jednak warunkiem obowiązkowym uzyskania warunkowego prawa wykonywania zawodu pielęgniarki.

Nie ma obowiązku nostryfikacji dyplomu; brak jest wymogu zalegalizowania dyplomu lub duplikatu. Co więcej, w przypadku braku dokumentów, można przedstawić dokument / dokumenty w formie niebudzącej wątpliwości kopii (dobrej jakości odwzorowanie dokumentu). W okresie 6 miesięcy po zakończeniu konfliktu zbrojnego należy dostać oryginał lub notarialnie potwierdzoną kopię dokumentu.

Nie ma wymogu formalnego potwierdzenia znajomości języka polskiego.

Zgody na wykonywanie zawodu pielęgniarki udziela Minister Zdrowia, którego decyzja otwiera drogę do przyznania osobie zainteresowanej przez Okręgową radę pielęgniarek i położnych (w ciągu 7 dni) warunkowego prawa wykonywania zawodu pielęgniarki na okres 5 lat.

W przypadku uzyskania zgody na samodzielne wykonywanie zawodu pielęgniarki, przez pierwsze 3 miesiące zatrudnienia w zawodzie na terytorium RP wykonywać się będzie zawód pod nadzorem innej pielęgniarki. W przypadku osób, które nie spełniają warunku 3-letniego doświadczenia zawodowego uzyskanego w ostatnich 5 latach, może być udzielona zgoda na wykonywanie zawodu pod nadzorem innej pielęgniarki.

Osoba, która uzyskała prawo wykonywania zawodu jest zobowiązana do zgłoszenia ministrowi zdrowia w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody na wykonywanie zawodu w Polsce.

Dokładny opis procedury znajduje się [tutaj](#) – na stronie Ministerstwa Zdrowia.

Uwaga: Procedury te są bezpłatne, choć jest obowiązek dostarczenia tłumaczeń przysięgłych składowych ukraińskich dokumentów.

Podstawa prawna: art. 64 [ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa](#), Dz.U. 2022 poz. 583.

2.2. (PL) Pielęgniarka oddziałowa • (UA) Starsza pielęgniarka (Сестра медична старша)

2.2.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA
Pielęgniarka oddziałowa (134205)	Сестра медична старша
ZAWÓD REGULOWANY	WYMOWA <i>Sestra medyczna starsza</i> TŁUMACZENIE Starsza pielęgniarka

2.2.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka oddziałowa i (UA) Starsza pielęgniarka to:

ZAWODY POKREWNE

W obu zawodach występuje podobny zakres zadań zawodowych.

Zawody te mogą się jednak różnić wymaganym poziomem wykształcenia. Dla podjęcia pracy w zawodzie (PL) Pielęgniarki oddziałowej aktualny minimalny wymagany poziom wykształcenia zawodowego to ukończenie studiów I stopnia (NQF/EQF 6), podczas, gdy w Ukrainie NQF 5. Dodatkowo, ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.. Pielęgniarka, która ukończyła studia I stopnia może pracować na stanowisku pielęgniarki oddziałowej, po zdobyciu odpowiedniego doświadczenia zawodowego w szpitalu oraz ukończeniu odpowiedniego kształcenia podyplomowego. Długość potrzebnego stażu zawodowego w szpitalu, aby pracować na stanowisku pielęgniarki oddziałowej jest w Polsce określona w zależności od posiadanego wykształcenia zawodowego pielęgniarki. W Ukrainie można zostać Starszą pielęgniarką mając co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe, jak też specjalizację. Specjalizacja w Ukrainie obejmuje jednak ukierunkowanie podczas podstawowego kształcenia pielęgniarskiego oraz wiedzę i umiejętności zdobyte na stanowisku pracy. Zdecydowanie się więc różni od specjalizacji pielęgniarskiej w Polsce.

2.2.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIEŁĘGNIARKA (BEZ SPECJALIZACJI LUB W TRAKCIE SPECJALIZACJI)	(UA) PIEŁĘGNIARKA
<p>Synteza: planuje, organizuje i kontroluje pracę zespołu pielęgniarskiego i personelu pomocniczego, bierze udział w bezpośredniej opiece nad chorym oraz sprawuje funkcje administracyjne związane z działalnością oddziału szpitalnego.</p>	<p>Synteza: brak oficjalnej syntezy.</p>

ZADANIA ZAWODOWE	
(PL) PIEŁĘGNIARKA ODDZIAŁOWA	(UA) STARSZA PIEŁĘGNIARKA
<ul style="list-style-type: none"> • planuje pracę własną i podległego personelu (harmonogramy dzienne i okresowe) • dobiera prawidłowe metody postępowania pielęgnacyjnego stosownie do kwalifikacji personelu • zbiera informacje, podejmuje decyzje dot. podziału i przydziału pracy, zapewnienie warunków realizacji zadań; prowadzi nadzór, ocenę i kontrolę pracy podległego personelu zgodnie z obowiązującymi przepisami, kodeksem etyki zawodowej, opiniami pacjentów i personelu lekarskiego • organizuje zaopatrzenie w leki (pobieranie leków z apteki oraz kontruje ich przechowywanie i podawanie zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami higieny i aseptyki) • organizuje czas wolny chorych (np. bierze udział w przyjmowaniu na oddział, wypisywaniu pacjenta, czuwaniu nad żywieniem) • wykonuje zróżnicowane czynności pielęgnacyjne i lecznicze • organizuje i wpływa na prawidłową realizację zadań z zakresu profilaktyki i promocji zdrowia w stosunku do chorych i ich rodzin / opiekunów • uczestniczy w tworzeniu planu opieki, proponuje nowe rozwiązania na rzecz 	<ul style="list-style-type: none"> • nadzoruje pracę pielęgniarek i młodszego personelu medycznego oddziału; opracowuje i zatwierdza harmonogram pracy pielęgniarek jednostki strukturalnej, zapewnia właściwe rozmieszczenie i wykorzystanie personelu oraz organizuje ich pracę; zapewnia wykwalifikowaną opiekę nad pacjentami w zakładzie opieki zdrowotnej • organizuje przedszpitalną opiekę medyczną • nadzoruje pracę personelu medycznego w zakresie realizacji recept lekarskich; opracowuje i wdraża działania mające na celu podnoszenie kwalifikacji personelu pielęgniarstwa i młodszego personelu medycznego • odpowiada za wydawanie leków na oddziale, ich rozliczanie, przechowywanie i stosowanie • zapewnia bezpieczeństwo sprzętu i narzędzi medycznych oraz ich właściwe użytkowanie • nadzoruje wdrażanie przepisów wewnętrznych, zasad bezpieczeństwa i ochrony przeciwpożarowej • zapewnia stan sanitarno-higieniczny oddziału • biegle posługuje się technikami resuscytacyjnymi, wie jak udzielić pomocy

(PL) PIELĘGNIARKA ODDZIAŁOWA	(UA) STARSZA PIELĘGNIARKA
<p>usprawniania pracy oraz poprawy jakości udzielanych świadczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • monitoruje, ocenia i analizuje jakość pielęgnowania chorych; zapewnia planowe i terminowe wykonanie zabiegów pielęgnacyjnych • dba o poziom satysfakcji pacjentów z udzielanych świadczeń pielęgniarских • zapewnia właściwy przepływ informacji o pacjencie między wszystkimi członkami zespołu medycznego • prowadzi dokumentację (dokumentowanie działalności pielęgnacyjnej na oddziale oraz stanu zdrowia pacjentów) • udziela pomocy nowym pracownikom w procesie adaptacji do zadań zawodowych (instruktaż z zakresu teorii i praktyki, demonstracja, sprawowanie kontroli, mediacja w sytuacjach konfliktowych itp. • dba o zabezpieczenie mienia oddziału • nadzoruje stan sanitarno-epidemiologiczny oddziału; współpracuje z personelem lekarskim, a także z innymi oddziałami i placówkami znajdującymi się na terenie szpitala • współpracuje z lekarzem i dietetykiem w sprawie żywienia pacjentów (diety) • inicjuje i nadzoruje proces doskonalenia zawodowego podległego personelu (w zależności od indywidualnych potrzeb oraz możliwości organizacyjnych i ekonomicznych placówki szpitalnej). 	<p>w przypadku urazów, krwotoków, zapaści, zatruc, utonięć, uduszeń mechanicznych, wstrząsu anafilaktycznego, oparzeń, odmrożeń, stanów alergicznych</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzi dokumentację medyczną • stale podnosi swój poziom zawodowy.

2.2.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIEŁĘGNIARKA ODDZIAŁOWA	(UA) STARSZA PIEŁĘGNIARKA
POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 5 LUB 6
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>(LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>Więcej: art.52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>Pielęgniarka, która ukończyła studia I stopnia może pracować na stanowisku pielęgniarki oddziałowej, po zdobyciu odpowiedniego doświadczenia zawodowego w szpitalu oraz ukończeniu odpowiedniego kształcenia podyplomowego.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławr) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja* w zakresie wykonywanej pracy.</p> <p>Co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe.</p>
DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE	
<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / bakaławra • dyplom bakaławra.
DODATKOWE INFORMACJE	
<p>Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych (właściwą ze względu na miejsce przyszłego wykonywania zawodu) (oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE, art.24 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.</p> <p>Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki przysługuje osobie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • posiadającej odpowiednie wykształcenie • posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych • której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki 	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Starsza pielęgniarka uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>II kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności; • <i>I kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności; • <i>wyższą kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.

DODATKOWE INFORMACJE

- która wykazuje nienaganną postawę etyczną.

Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie kursów kwalifikacyjnych, kursów specjalistycznych, kursów doszkalających oraz szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji). Więcej: zob. 2.1.4.

2.2.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka oddziałowa

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Szczegółowo ścieżka dostępu do zawodu Pielęgniarki, tj. do uzyskania prawa wykonywania zawodu, opisana została w pkt. 2.1.5 tej broszury.

2.3. (PL) Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania • (UA) Pielęgniarka koordynator (Сестра медична координатор)

2.3.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA
Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania (222201)	Сестра медична координатор
ZAWÓD REGULOWANY	WYMOWA <i>Sestra medyczna koordynator</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka koordynator

2.3.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania i (UA) Pielęgniarka koordynator to:

ZAWODY POKREWNE

W obu zawodach występuje podobny zakres zadań zawodowych i minimalny wymagany poziom wykształcenia. Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu. Zostanie (PL) Pielęgniarką – specjalistą organizacji i zarządzania wymagało ukończenia szkolenia specjalizacyjnego i zdania państwowego egzaminu specjalizacyjnego. Należy wskazać, iż ta dziedzina specjalizacji przestała obowiązywać w dniu 23.08.2015 r. Aktualnie zatem nie jest ona prowadzona w Polsce i nie ma możliwości uzyskania tytułu specjalisty w tej dziedzinie. (UA) Pielęgniarką koordynatorką można zostać mając odpowiednią wiedzę i umiejętności zdobyte na stanowisku pracy. W sytuacji, w której nie ma już możliwości uzyskania tytułu specjalisty w Polsce, (UA) Pielęgniarka koordynatorka może się ewentualnie starać podjąć pracę w charakterze (PL) Pielęgniarki oddziałowej.

2.3.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA	(UA) PIEŁĘGNIARKA KOORDYNATOR
Synteza: realizuje zadania wynikające z pełnienia funkcji kierowniczych w pionie pielęgniarskim w jednostkach ochrony zdrowia.	Synteza: brak oficjalnej syntezy.

ZADANIA ZAWODOWE

(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA	(UA) PIEŁĘGNIARKA KOORDYNATOR
<ul style="list-style-type: none"> • może łączyć wykonywanie zadań koordynacyjnych bądź kierowniczych z bezpośrednim udzielaniem świadczeń pielęgniarzkich na stanowiskach pracy, które podlegają jej nadzorowi • ustala szczegółowy zakresu zadań do wykonania i przydzielanie kompetencji pracownikom • organizuje pracę podległych pracowników zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy, ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska • organizuje odprawy i narady w jednostce organizacyjnej podmiotów leczniczych • zapewnia prawidłowy obieg dokumentacji i informacji w podmiocie leczniczym • opracowuje misję oraz cele dla jednostki organizacyjnej podmiocie leczniczym • projektuje, uruchamia i koordynuje działania na podległych stanowiskach pracy w jednostce organizacyjnej podmiocie leczniczym • zarządza zasobami ludzkimi i rzeczowymi w jednostce organizacyjnej podmiocie leczniczym • prowadzi działania marketingowe w podmiocie leczniczym • opracowuje strategię działania dla jednostki organizacyjnej podmiocie leczniczym • przygotowuje oferty świadczeń zdrowotnych dla jednostki organizacyjnej podmiocie leczniczym • rekrutuje pracowników do jednostki organizacyjnej podmiocie leczniczym • kieruje zespołem pracowników w jednostce organizacyjnej podmiocie leczniczym • motywuje podległy personel do podnoszenia poziomu wiedzy oraz kwalifikacji zawodowych w jednostce opieki zdrowotnej 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje działania na rzecz racjonalnej organizacji pracy młodszych specjalistów z wykształceniem medycznym, organizuje przedszpitalną opiekę medyczną • zapewnia pomoc organizacyjną i metodologiczną w pracy służby pielęgniarzkiej instytucji opieki zdrowotnej, opracowuje i prowadzi działania mające na celu poprawę umiejętności młodszych specjalistów z wykształceniem medycznym i młodszego personelu medycznego: szkolenia w miejscu pracy, w innych jednostkach strukturalnych instytucji opieki zdrowotnej • prowadzi szkolenia młodszych specjalistów z wykształceniem medycznym w celu uzyskania certyfikacji • przeprowadza działania organizacyjne w celu praktycznego szkolenia studentów uczelni medycznych, kolegiów i instytutów pielęgniarzkich • organizuje konferencje dla młodszych specjalistów z wykształceniem medycznym. uczestniczy w organizacji i prowadzeniu zajęć w działach instytucji. zapewnia pomoc metodologiczną instytucji w prowadzeniu prac sanitarno-edukacyjnych z personelem medycznym, pacjentami i ich rodzinami • nadzoruje prace badawcze nad problemami zawodowymi w pielęgniarstwie • uczestniczy w realizacji kompleksowych planów rozwoju i poprawy usług pielęgniarzkich instytucji • stale podnosi swój poziom zawodowy.

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA	(UA) PIELĘGNIARKA KOORDYNATOR
<ul style="list-style-type: none"> • współpracuje z otoczeniem jednostki organizacyjnej zakładu opieki zdrowotnej w zakresie realizowanych świadczeń • negocjuje i zawiera umowy • weryfikuje stosowanie norm jakości pracy w jednostce organizacyjnej podmiocie leczniczym • analizuje dokumentację jednostki organizacyjnej podmiocie leczniczym • ocenia pracę podległego zespołu pracowników oraz ich samoocenę • uczestniczy w badaniach naukowych w dziedzinie organizacji i zarządzania oraz wykorzystuje wyniki badań w działalności praktycznej. <p>Zadania dodatkowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • naucza zawodu pielęgniarki • prowadzi zajęć dydaktycznych z zakresu organizacji i zarządzania w ochronie zdrowia w kształceniu ustawicznym pielęgniarek. 	

2.3.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA	(UA) PIELĘGNIARKA KOORDYNATOR
POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 6 LUB 7
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”. (LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”. Więcej: art.52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej (ORAZ)</p> <p>Staż pracy w zawodzie pielęgniarki wynoszący co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 5 lat.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławr) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>

POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 6 LUB 7
(ORAZ) Pozytywnie zdany państwowy egzamin specjalizacyjny po ukończonej specjalizacji.	
DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE	
<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu • tytuł specjalisty w dziedzinie organizacji i zarządzania. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom bakaławra • dyplom magistra.
DODATKOWE INFORMACJE	
<p>Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych (właściwą dla miejsca, na terenie którego osoba starająca się o to prawo zamierza podjąć pracę) oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE art.24 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki przysługuje osobie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadającej odpowiednie wykształcenie 2) posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych 3) której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki 4) która wykazuje nienaganną postawę etyczną <p>Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie kursów kwalifikacyjnych, kursów specjalistycznych, kursów dokształcających oraz szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji).</p> <p>Więcej: zob. 2.1.4.</p> <p>Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania powinna spełniać zarówno wymagania</p>	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka koordynator uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>II kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności • <i>I kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności • <i>wyższą kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.

DODATKOWE INFORMACJE

określone dla stanowisk pielęgniarskich oraz kierowniczych.

2.3.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista organizacji i zarządzania

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Szczegółowo ścieżka dostępu do zawodu Pielęgniarki, tj. do uzyskania prawa wykonywania zawodu, opisana została w pkt. 2.1.5 tej broszury.

Specjalizacje pielęgniarskie w Ukrainie zdecydowanie różnią się od specjalizacji polskich, więc aby zostać (PL) Pielęgniarką – specjalistą organizacji i zarządzania należało dodatkowo ukończyć szkolenie specjalizacyjne w odpowiedniej dziedzinie organizacji i zarządzania oraz zdać państwowy egzamin specjalizacyjny. Należy wskazać, iż ta dziedzina specjalizacji przestała obowiązywać w dniu 23.08.2015 r. Aktualnie zatem nie jest ona prowadzona w Polsce i nie ma możliwości uzyskania tytułu specjalisty w tej dziedzinie.

Więcej informacji: [Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych](#) oraz [Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych](#).

2.4. (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki • (UA) Pielęgniarka anestezyjologiczna (Сестра медична – анестезист)

2.4.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA
Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki (222202)	Сестра медична – анестезист WYMOWA <i>Sestra medyczna anestezyst</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka anestezyjologiczna
ZAWÓD REGULOWANY	

2.4.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki i (UA) Pielęgniarka anestezyjologiczna to:

ZAWODY POKREWNE

W obu zawodach występuje podobny zakres zadań zawodowych. Zawody te mogą się jednak różnić wymaganym poziomem wykształcenia. Dla podjęcia pracy w zawodzie (PL) Pielęgniarki – specjalisty pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki aktualnie minimalny wymagany poziom wykształcenia to ukończenie studiów I stopnia (NQF/EQF 6), preferowany to NQF 7, podczas gdy w Ukrainie NQF 5.

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Zostanie (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki wymaga ukończenia szkolenia specjalizacyjnego i zdania państwowego egzaminu specjalizacyjnego. (UA) Pielęgniarką anestezyjologiczną można zostać mając w Ukrainie specjalizację w zakresie anestezyjologii i resuscytacji. Specjalizacja w Ukrainie obejmuje jednak ukierunkowanie podczas podstawowego kształcenia pielęgniarskiego oraz wiedzę i umiejętności zdobyte na stanowisku pracy. Zdecydowanie się więc różni od specjalizacji pielęgniarskiej w Polsce.

2.4.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA ANESTEZJOLOGICZNEGO I INTENSYWNEJ OPIEKI	(UA) PIELĘGNIARKA ANESTEZJOLOGICZNA
<p>Synteza: udziela specjalistycznych świadczeń zdrowotnych w odniesieniu do pacjentów w stanach zagrożenia życia, sprawuje profesjonalną opiekę w okresie znieczulenia ogólnego, zewnątrzoponowego, oponowego, obwodowego oraz w okresie pooperacyjnym; sprawuje i koordynuje intensywną opieką pielęgniarską w odniesieniu do pacjentów w stanie utraty przytomności, wstrząsie i w okresie śmierci klinicznej.</p>	<p>Synteza: brak oficjalnej syntezy.</p>

ZADANIA ZAWODOWE	
(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA ANESTEZJOLOGICZNEGO I INTENSYWNEJ OPIEKI	(UA) PIELĘGNIARKA ANESTEZJOLOGICZNA
<ul style="list-style-type: none"> • wykonuje kaniulację naczyń krwionośnych (w tym tętnicznych) i pobiera materiał w celach diagnostycznych • przygotowuje pacjenta do badań i zabiegów inwazyjnych oraz sprawuje nad nim opiekę w trakcie i po ich wykonaniu • ocenia stan zdrowia pacjenta na podstawie badania fizykalnego • bierze udział w premedykacji pacjenta • prowadzi resuscytację krążeniowo-oddechową (w tym: defibrylację, podawanie leków silnie działających, intubację dotchawiczą w sytuacjach nagłych, masaż serca) • wykonuje konikotomię lub intubację dotchawiczej w przypadku ostrej niewydolności oddechowej, prowadzi skuteczną wentylację zastępczą, stosuje odpowiednią metodę tlenoterapii • wykonuje zapis EKG oraz interpretację zmian w zapisie, w tym zagrażających życiu i podejmuje odpowiednie działania zależnie od rodzaju zaburzenia 	<ul style="list-style-type: none"> • prowadzi działalność zawodową pod kierunkiem lekarza lub samodzielnie; przygotowuje akcesoria i powiązany sprzęt do pracy • przeprowadza wstępną sterylizację instrumentów i sprzętu znieczulającego; przygotowuje pacjenta do znieczulenia; monitoruje aktywność serca, mózgu, oddychania, temperatury podczas operacji • nadzoruje i opiekuje się pacjentami we wczesnym okresie pooperacyjnym; prowadzi dokumentację podczas znieczulenia • zna techniki resuscytacji w ostrej niewydolności sercowo-naczyniowej, nerek i wątroby, policzku, śpiączce • potrafi pomóc w urazach, krwawieniu, zamartwicy mechanicznej, utonięciu, urazie elektrycznym, zatruciu, oparzeniach, odmrożeniach, stanach alergicznych • zapewnia reżim przeciwepidemiczny w oddziale

**(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA
PIELĘGNIARSTWA ANESTEZJOLOGICZNE-
GO I INTENSYWNEJ OPIEKI**

- prowadzi ocenę stanu wydolności narządowej i świadomości pacjenta przy pomocy skal oceny
- pielęgnuje pacjenta nieprzytomnego
- pielęgnuje chorego we wstrząsie
- bierze udział w odżywianiu pacjentów drogą dojelitową i pozajelitową w ramach intensywnej terapii lub leczenia paliatywnego
- modyfikuje dawki leków przeciwbólowych w terapii bólu zgodnie z planem leczenia ustalonym przez lekarza prowadzącego terapię chorego
- wykonuje próby biologiczne przed transfuzją preparatów krwi i krwiopochodnych oraz transfuzję tych preparatów; infuzję płynów krwiozastępczych
- ocenia wystąpienie ryzyka powikłań u pacjentów w intensywnej terapii i zapobieganie takim powikłaniom
- współtworzy zasady współpracy zespołu terapeutycznego
- kieruje pracą pielęgniarek anestezyjologicznych
- ustala plan anestezyjologicznej opieki pielęgniarskiej, dostosowany do każdego pacjenta indywidualnie w okresie przedoperacyjnym, śródoperacyjnym i pooperacyjnym
- organizuje stanowiska pracy pielęgniarek anestezyjologicznych zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska
- utrzymuje w gotowości i sprawności aparaturę monitorującą i pozostały sprzęt medyczny i niemedyczny
- współpracuje z pełnomocnikiem ds. jakości w ochronie zdrowia w zakładzie opieki zdrowotnej

**(UA) PIELĘGNIARKA
ANESTEZJOLOGICZNA**

- przestrzega zasad deontologii medycznej
- stale podnosi swój poziom zawodowy.

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA ANESTEZJOLOGICZNEGO I INTENSYWNEJ OPIEKI	(UA) PIELĘGNIARKA ANESTEZJOLOGICZNA
<ul style="list-style-type: none"> • ocenia działania i wprowadza działania korygujące do pracy pielęgniarek anestezyjologicznych mające na celu poprawę jakości usług medycznych • nadzoruje i kontroluje jakość świadczeń udzielanych przez pielęgniarki • organizuje i prowadzi szkolenia personelu pielęgniarskiego, w szczególności w zakresie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki • uczestniczy w naukowych badaniach medycznych w pielęgniarstwie anestezyjologicznym i intensywnej opieki oraz wykorzystuje wyniki badań w działalności praktycznej. <p>Dodatkowe zadania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • naucza zawodu pielęgniarki • prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki w kształceniu ustawicznym pielęgniarek. 	

Wykaz świadczeń zdrowotnych do których jest uprawniona (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki

1. Ocena przedoperacyjna pacjenta dorosłego (przeprowadzenie wywiadu, badania fizykalnego, badania dodatkowe, analiza dokumentów).
2. Ocena przedoperacyjna dziecka (przeprowadzenie wywiadu, badania fizykalnego, badania dodatkowe, analiza dokumentów).
3. Przygotowanie stanowiska do każdego rodzaju znieczulenia pacjenta dorosłego.
4. Przygotowanie stanowiska do każdego rodzaju znieczulenia dziecka.
5. Przedoperacyjne przygotowanie pacjenta dorosłego (kaniulacja naczyń, podłączenie aparatury monitorującej, bezpieczeństwo ułożenia do różnych typów zabiegów operacyjnych).
6. Przedoperacyjne przygotowanie dziecka (kaniulacja naczyń, podłączenie aparatury monitorującej, bezpieczeństwo ułożenia do różnych typów zabiegów operacyjnych).
7. Śródoperacyjne monitorowanie pacjenta, w tym ocena poziomu znieczulenia.

8. Udział w wykonaniu śródoperacyjnej hemodilucji krwi pacjenta.
9. Udział w wykonaniu anestezji ogólnej i regionalnej.
10. Udział w znieczuleniu w chirurgii ogólnej i przewodów pokarmowych, chirurgii naczyniowej.
11. Udział w znieczuleniu w transplantologii.
12. Udział w znieczuleniu w urologii.
13. Udział w znieczuleniu w ginekologii i położnictwie.
14. Udział w znieczuleniu w neurochirurgii.
15. Udział w znieczuleniu w torakochirurgii.
16. Udział w znieczuleniu w kardiochirurgii.
17. Udział w znieczuleniu w chirurgii dzieci.
18. Udział w znieczuleniu w laryngologii i chirurgii głowy i szyi.
19. Udział w znieczuleniu w okulistyce.
20. Udział w znieczuleniu w ortopedii.
21. Udział w znieczuleniu do specjalistycznych procedur zabiegowych i badań diagnostycznych.
22. Wykonanie intubacji dotchawiczej w sytuacjach nagłych.
23. Wykonanie ekstubacji u pacjenta w bezpośrednim okresie pooperacyjnym.
24. Nadzór nad pacjentem dorosłym w bezpośrednim okresie pooperacyjnym.
25. Nadzór nad dzieckiem w bezpośrednim okresie pooperacyjnym.
26. Ocena stanu zagrożenia zdrowia i życia pacjenta dorosłego za pomocą badania fizykalnego oraz wyników badań dodatkowych.
27. Ocena stanu zagrożenia zdrowia i życia dziecka za pomocą badania fizykalnego oraz wyników badań dodatkowych.
28. Ocena stanu świadomości chorego z wykorzystaniem właściwych metod oceny u pacjenta dorosłego i dziecka (skal, schematów, klasyfikacji).
29. Ocena poziomu sedacji u pacjenta dorosłego.
30. Ocena poziomu sedacji u dziecka.
31. Ocena i utrzymanie drożności dróg oddechowych z uwzględnieniem różnych technik udrażniania dróg oddechowych.
32. Nadzór i udział w terapii nad pacjentem dorosłym wentylowanym mechanicznie.
33. Nadzór i udział w terapii nad dzieckiem wentylowanym mechanicznie.
34. Prowadzenie tlenoterapii biernej i czynnej z użyciem różnych technik.
35. Pobieranie próbek krwi do gazometrii tętniczej i włośniczkowej.
36. Interpretacja gazometrii tętniczej i włośniczkowej.
37. Nakłucie obwodowych naczyń tętniczych do pobierania materiału do analiz laboratoryjnych.

38. Prowadzenie inwazyjnego monitorowania hemodynamicznego (monitorowanie inwazyjnego ciśnienia tętniczego krwi, monitorowanie rzutu serca).
39. Udział w stosowaniu różnych metod terapii nerkozastępczej u pacjentów dorosłych.
40. Udział w stosowaniu różnych metod terapii nerkozastępczej u dzieci (przygotowanie aparatu do zastosowania technik pozaustrojowego oczyszczania krwi, prowadzenie dokumentacji zabiegu i ocena bilansu).
41. Udział w terapii nad pacjentem dorosłym i dzieckiem wymagających specjalistycznych technik oczyszczania krwi (przygotowanie aparatu do zastosowania technik pozaustrojowego oczyszczania krwi, prowadzenie dokumentacji zabiegu i ocena bilansu).
42. Udział w terapii nad pacjentem dorosłym poddanym zabiegowi pozaustrojowej wymiany gazów (prowadzenie protokołu zabiegu, pobieranie krwi do badań i analiza wyników badań gazometrycznych i koagulologicznych).
43. Udział w terapii nad dzieckiem poddawany pozaustrojowej wymianie gazów (prowadzenie protokołu zabiegu, pobieranie krwi na badania i analiza wyników badań gazometrycznych i koagulologicznych).
44. Udział w ocenie stanu odżywienia dorosłego i prowadzenie leczenia żywieniowego pacjenta dorosłego.
45. Udział w ocenie stanu odżywienia dziecka i prowadzenie leczenia żywieniowego dziecka.
46. Prowadzenie oceny i terapii bólu ostrego i przewlekłego (podawanie leków przeciwbólowych różnymi drogami, w tym z wykorzystaniem technik analgezji regionalnej).
47. Prowadzenie inwazyjnego monitorowania ciśnienia śródczaszkowego płynu mózgowodzeniowego.
48. Rozpoznawanie objawów śmierci klinicznej.
49. Udział w rozpoznawaniu śmierci mózgowej.
50. Wykonywanie fototerapii u noworodka.
51. Interpretacja wyników posiewu materiału biologicznego i antybiogramów.
52. Rozpoznawanie ogniska epidemiologicznego i wdrażanie postępowania.
53. Ocena stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i podjęcia decyzji o prowadzeniu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych.
54. Wykonanie odbarczenia odmy prężnej, przy użyciu gotowego zestawu, w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.
55. Wykonanie konikopunkcji, przy użyciu gotowego zestawu, w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.
56. Wykonanie dojścia doszpikowego, przy użyciu gotowego zestawu, w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.
57. Podanie leków i prowadzenie płynoterapii drogą doszpikową w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.
58. Podjęcie i prowadzenie podstawowych i zaawansowanych technik resuscytacji krążeniowo-oddechowej u dorosłych i dzieci zgodnie z obowiązującymi wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji.

Źródło: [Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki dla pielęgniarzek](#)

2.4.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA PIEŁĘGNIARSTWA ANESTEZJOLOGICZNEGO I INTENSYWNEJ OPIEKI	(UA) PIEŁĘGNIARKA ANESTEZJOLOGICZNA
POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 5 LUB 6
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>(LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>Więcej: art.52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Staż pracy w zawodzie pielęgniarki wynoszący co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 5 lat.</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Pozytywnie zdany państwowy egzamin specjalizacyjny po ukończonej specjalizacji.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławr) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja* w zakresie anestezyjologii i re-suscytacji.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>
DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE	
<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu • tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / młodszego bakaławra • dyplom bakaławra.
DODATKOWE INFORMACJE	
<p>Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarzek i położnych (właściwą dla miejsca, na terenie którego osoba starająca się o to prawo zamierza podjąć pracę) oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE</p>	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • II kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności

DODATKOWE INFORMACJE

art.24 [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa](#)

Prawo wykonywania zawodu pielęgniarstwa przysługuje osobie:

- posiadającej odpowiednie wykształcenie;
- posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych;
- której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarstwa;
- która wykazuje nienaganną postawę etyczną.

Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie kursów kwalifikacyjnych, kursów specjalistycznych, kursów doszkalających oraz szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji).

Więcej: zob. 2.1.4.

- I kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności
- wyższą kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.

2.4.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Szczegółowo ścieżka dostępu do zawodu Pielęgniarki, tj. do uzyskania prawa wykonywania zawodu, opisana została w pkt. 2.1.5 tej broszury.

Specjalizacje pielęgniarstwa w Ukrainie zdecydowanie różnią się od specjalizacji polskich, więc aby zostać (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki należy dodatkowo ukończyć szkolenie specjalizacyjne w odpowiedniej dziedzinie oraz zdać państwowy egzamin specjalizacyjny. Więcej informacji: [Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych](#) oraz [Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych](#).

2.5. (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego • (UA) Pielęgniarka operacyjna (Сестра медична операційна)

2.5.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA
Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego (222212)	Сестра медична операційна
ZAWÓD REGULOWANY	WYMOWA <i>Sestra medyczna operacyjna</i> TŁUMACZENIE Pielęgniarka operacyjna

2.5.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego i (UA) Pielęgniarka operacyjna to:

ZAWODY POKREWNE

W obu zawodach występuje podobny zakres zadań zawodowych. Zawody te mogą się jednak różnić wymaganym poziomem wykształcenia. Dla podjęcia pracy w zawodzie (PL) Pielęgniarki – specjalisty pielęgniarstwa operacyjnego aktualnie minimalny wymagany poziom wykształcenia to ukończenie studiów I stopnia (NQF/EQF 6), preferowany to NQF 7, podczas gdy w Ukrainie NQF 5. Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Zostanie (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa operacyjnego wymaga ukończenia szkolenia specjalizacyjnego i zdania państwowego egzaminu specjalizacyjnego. (UA) Pielęgniarką operacyjną można zostać mając w Ukrainie specjalizację w zakresie chirurgii. Specjalizacja w Ukrainie obejmuje jednak ukierunkowanie podczas podstawowego kształcenia pielęgniarzkiego oraz wiedzę i umiejętności zdobyte na stanowisku pracy. Zdecydowanie się więc różni od specjalizacji pielęgniarzkiej w Polsce.

2.5.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA OPERACYJNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA OPERACYJNA
<p>Synteza: realizuje zadania związane z przygotowaniem pacjentów do operacji, sal bloku operacyjnego i instrumentarium chirurgicznego do przeprowadzenia operacji leczniczych i diagnostycznych, a także związane z instrumentowaniem w trakcie zabiegów operacyjnych.</p>	<p>Synteza: brak oficjalnej syntezy.</p>

ZADANIA ZAWODOWE	
(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA OPERACYJNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA OPERACYJNA
<ul style="list-style-type: none"> • organizuje własne stanowisko pracy i stanowiska podległego personelu na bloku operacyjnym zgodnie z przepisami i zasadami BHP, ergonomii, ochrony przeciwpożarowej • nadzoruje dezynfekcję, mycie i sterylizację narzędzi chirurgicznych • inicjuje i wprowadza zmiany organizacyjne w pracy zespołu pielęgniarskiego bloku operacyjnego • koordynuje i przygotowuje sprzęt, aparaturę, instrumentarium, bieliznę operacyjną oraz materiały dodatkowe potrzebne do zabiegów operacyjnych • instrumentuje do specjalistycznych zabiegów operacyjnych • obsługuje instrumentarium, sprzęt i aparaturę do zabiegów operacyjnych w zależności od rodzaju zabiegu • współpracuje z zespołem operacyjnym i innymi komórkami organizacyjnymi szpitala w zakresie prawidłowego funkcjonowania bloku operacyjnego • aktywizuje pacjenta do współpracy w procesie leczniczo-pielęgnacyjnym w ośrodkach chirurgii jednego dnia 	<ul style="list-style-type: none"> • kompletuje zestawy narzędzi medycznych w zależności od rodzaju operacji; • przygotowuje i sterylizuje materiał szewny; asystuje podczas złożonych badań instrumentalnych i procedur medycznych; wykonuje znieczulenie miejscowe, znieczulenie dożylnie, terapię infuzyjną • jest biegły w różnych manipulacjach medycznych (założenie zgłębnika żołądkowego, zastosowanie sztucznej odmy itp.) • zapewnia opiekę nad układem drenażowym, tracheostomią • posługuje się nowoczesnym sprzętem anestezjologicznym i oddechowym; prowadzi opiekę nad pacjentami po zabiegach operacyjnych w oddziale intensywnej terapii • biegle pobiera próbki do badań laboratoryjnych • jest odpowiedzialny za zużycie leków na sali operacyjnej • posiada biegłość w technikach reanimacyjnych, wie jak udzielić pomocy w przypadku urazów, krwawień, zapaści, zatruc, utonień, uduszeń mechanicznych, wstrząsu anafilaktycznego, oparzeń, odmrożeń, stanów alergicznych

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA OPERACYJNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA OPERACYJNA
<ul style="list-style-type: none"> • zarządza jakością świadczeń realizowanych przez pielęgniarki bloku operacyjnego • organizuje i prowadzi szkolenia personelu pielęgniarskiego z zakresu pielęgniarstwa operacyjnego • zapobiega zakażeniom zakładowym poprzez monitorowanie jałowości sprzętu i materiałów używanych do zabiegów operacyjnych • monitoruje i kalkuluje koszty funkcjonowania bloku operacyjnego; • dokumentuje działania pielęgniarki operacyjnej związane z wykonywaniem zabiegów operacyjnych • uczestniczy w badaniach naukowych w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego oraz wykorzystywanie wyników badań w działalności praktycznej. <p>Dodatkowe zadania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • naucza zawodu pielęgniarki • prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu pielęgniarstwa operacyjnego w kształceniu ustawicznym pielęgniarek. 	<ul style="list-style-type: none"> • prowadzi dokumentację medyczną; przestrzega zasad deontologii lekarskiej; stale podnosi swój poziom zawodowy • rozpoznawanie nagłych powikłań i udzielenie pierwszej pomocy w ich przypadku • zasady sporządzania dokumentacji medycznej • współczesne piśmiennictwo z zakresu specjalności.

Wykaz świadczeń do jakich jest uprawniona (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego

1. Przygotowanie sali operacyjnej, sprzętu i aparatury medycznej, pakietów z bielizną operacyjną i materiałem dodatkowym do zabiegów operacyjnych.
2. Przygotowanie zestawu do mycia pola operacyjnego.
3. Przygotowanie instrumentarium odpowiedniego do przeprowadzenia poszczególnych zabiegów operacyjnych wykonywanych w chirurgii małoinwazyjnej i endoskopowej, w neurochirurgii, w ginekologii i położnictwie, w ortopedii i traumatologii, w urologii, w kardiochirurgii i kardiologii inwazyjnej, w torakochirurgii, w chirurgii naczyniowej, w otorynolaryngologii, w chirurgii plastycznej i rekonstrukcyjnej, w transplantologii i w chirurgii dziecięcej.
4. Współuczestniczenie w przyjęciu pacjenta na salę operacyjną, w jego ułożeniu na stole operacyjnym w zależności od wykonywanego zabiegu operacyjnego i zabezpieczenie go przed ewentualnymi upadkami, urazami i oparzeniami.

5. Instrumentowanie do zabiegów operacyjnych wykonywanych w chirurgii małoinwazyjnej i endoskopowej, w neurochirurgii, w ginekologii i położnictwie, w ortopedii i traumatologii, w urologii, w kardiochirurgii i kardiologii inwazyjnej, w torakochirurgii, w chirurgii naczyniowej, w otorynolaryngologii, w chirurgii plastycznej i rekonstrukcyjnej, w transplantologii i w chirurgii dziecięcej.
6. Asystowanie pielęgniarce operacyjnej instrumentującej do różnych zabiegów operacyjnych wykonywanych w chirurgii małoinwazyjnej i endoskopowej, w neurochirurgii, w ginekologii i położnictwie, w ortopedii i traumatologii, w urologii, w kardiochirurgii i kardiologii inwazyjnej, w torakochirurgii, w chirurgii naczyniowej, w otorynolaryngologii, w chirurgii plastycznej i rekonstrukcyjnej, w transplantologii i w chirurgii dziecięcej.
7. Nadzorowanie jałowości pola operacyjnego i współuczestniczenie w zaopatrzeniu rany operacyjnej w i zabezpieczeniu drenów.
8. Kontrolowanie zgodności narzędzi i materiału dodatkowego przed i po zamknięciu jam ciała.
9. Zabezpieczenie i przekazanie pobranego materiału biologicznego do badań i przestrzeganie procedur postępowania z materiałem biologicznym przeznaczonym do utylizacji.
10. Przygotowanie instrumentarium i sprzętu do mycia, dezynfekcji i sterylizacji w zależności od zastosowanych technik i metod.
11. Dobór i przygotowanie preparatów dezynfekcyjnych z uwzględnieniem technik i metod dezynfekcji oraz rodzaju wyrobu medycznego.
12. Pakowanie i pakietowanie instrumentarium oraz sprzętu w zależności od zastosowanej metody sterylizacji.
13. Nadzorowanie pracy personelu bloku operacyjnego w zakresie znajomości i realizacji procedur higienicznych.
14. Prowadzenie dokumentacji medycznej zgodnie z obowiązującymi regulacjami.
15. Zarządzanie ryzykiem zdarzeń niepożądanych w bloku operacyjnym i monitorowanie tych zdarzeń.
16. Zarządzanie jakością opieki okołoperacyjnej w praktyce pielęgniarstwa operacyjnego
17. Wdrażanie wiedzy naukowej do praktyki pielęgniarstwa operacyjnej.

Źródło: [Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego dla pielęgniarek](#)

2.5.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA PIEŁĘGNIARSTWA OPERACYJNEGO	(UA) PIEŁĘGNIARKA OPERACYJNA
POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 5 LUB 6
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magnisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>(LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>Więcej: art.52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Staż pracy co najmniej przez 2 lata w okresie ostatnich 5 lat.</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Pozytywnie zdany państwowy egzamin specjalizacyjny po ukończonej specjalizacji.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławra) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja* w zakresie chirurgii.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>
DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE	
<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu • tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / młodszego bakaławra • dyplom bakaławra.
DODATKOWE INFORMACJE	
<p>Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych (właściwą dla miejsca, na terenie którego osoba starająca się o to prawo zamierza podjąć pracę) oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE art.24 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.</p>	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • II kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności; • I kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności

DODATKOWE INFORMACJE

Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki przysługuje osobie:

- posiadającej odpowiednie wykształcenie;
- posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych;
- której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki;
- która wykazuje nienaganną postawę etyczną.

Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie kursów kwalifikacyjnych, kursów specjalistycznych, kursów dokształcających oraz szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji).

Więcej: zob. 2.1.4.

- wyższą kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.

2.5.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Szczegółowo ścieżka dostępu do zawodu Pielęgniarki, tj. do uzyskania prawa wykonywania zawodu, opisana została w pkt. 2.1.5 tej broszury.

Specjalizacje pielęgniarские w Ukrainie zdecydowanie różnią się od specjalizacji polskich, więc aby zostać (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa operacyjnego należy dodatkowo ukończyć szkolenie specjalizacyjne w odpowiedniej dziedzinie oraz zdać państwowy egzamin specjalizacyjny. Więcej informacji: [Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych](#) oraz [Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych](#).

2.6. (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego • (UA) Pielęgniarka w stacji medycznej oddziału ratunkowego i pogotowia ratunkowego (Сестра медична станції відділення швидкої та невідкладної медичної допомоги)

2.6.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA
Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego (222217)	Сестра медична станції відділення швидкої та невідкладної медичної допомоги
ZAWÓD REGULOWANY	<p>WYMOWA <i>Sestra medyczna stanciji widdilennia szwydkoji ta newidkladnoji medycznoji dopomohy</i></p> <p>TŁUMACZENIE Pielęgniarka stacji pogotowia i oddziału ratunkowego</p>

2.6.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego i (UA) Pielęgniarka stacji pogotowia i oddziału ratunkowego to:

ZAWODY POKREWNE

W obu zawodach występuje podobny zakres zadań zawodowych. Zawody te mogą się jednak różnić wymaganym poziomem wykształcenia. Dla podjęcia pracy w zawodzie (PL) Pielęgniarki – specjalisty pielęgniarstwa ratunkowego aktualnie minimalny wymagany poziom wykształcenia to ukończenie studiów I stopnia (NQF/EQF 6), preferowany to NQF 7, podczas gdy w Ukrainie NQF 5.

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Zostanie (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa ratunkowego wymaga ukończenia szkolenia specjalizacyjnego i zdania państwowego egzaminu specjalizacyjnego. (UA) Pielęgniarką stacji pogotowia i oddziału ratunkowego można zostać mając w Ukrainie specjalizację w zakresie pomocy i opieki w nagłych wypadkach. Specjalizacja w Ukrainie obejmuje jednak ukierunkowanie podczas podstawowego

kształcenia pielęgniarskiego oraz wiedzę i umiejętności zdobyte na stanowisku pracy. Zdecydowanie się więc różni od specjalizacji pielęgniarskiej w Polsce.

2.6.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA PIEŁĘGNIARSTWA RATUNKOWEGO	(UA) PIEŁĘGNIARKA STACJI POGOTOWIA I ODDZIAŁU RATUNKOWEGO
<p>Synteza: udziela specjalistycznych świadczeń zdrowotnych ratujących życie pacjentom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, budowlanych, podczas klęsk żywiołowych, katastrof, w nagłych zachorowaniach zagrażających życiu, czyli w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego.</p>	<p>Synteza: brak oficjalnej syntezy.</p>

ZADANIA ZAWODOWE	
(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA PIEŁĘGNIARSTWA RATUNKOWEGO	(UA) PIEŁĘGNIARKA STACJI POGOTOWIA I ODDZIAŁU RATUNKOWEGO
<ul style="list-style-type: none"> • organizuje pracę własną i podległego personelu zgodnie z zasadami BHP, ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska • opracowuje standardy i procedury praktyki zawodowej • prowadzi i monitoruje prowadzenie dokumentacji medycznej czynności ratunkowych • ocenia stan zdrowia pacjenta w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego • prowadzi resuscytację krążeniowo-oddechową człowieka dorosłego i dziecka w stanach nagłych • prowadzi farmakoterapię w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego • współpracuje z członkami zespołu terapeutycznego szpitalnego oddziału ratunkowego, kieruje zespołem podstawowym ratownictwa medycznego • nadzoruje przygotowania i obsługę sprzętu i aparatury ratującej życie • kieruje akcją ratowniczą w miejscu zdarzenia 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w procesie leczenia i diagnostyki • wykonuje czynności zawodowe pod nadzorem lekarza • przeprowadza badanie zewnętrzne pacjenta lub poszkodowanego, określa puls, oddech, ciśnienie krwi; udziela pierwszej pomocy w przypadku krwotoków wewnętrznych, różnego rodzaju urazów, uszkodzeń i wypadków, ostrych chorób zagrażających życiu • wykonuje podstawowe chirurgiczne leczenie ran • zakłada opatrunki w przypadku urazów i złamań, wykonuje unieruchomienie transportowe za pomocą standardowych lub improwizowanych środków • jest biegły w zewnętrznym masażu serca i sztucznym oddychaniu • wykonuje iniekcje podskórne, domięśniowe i dożylnie; udziela pomocy w nagłych przypadkach omdlenia, ataków duszniczej bolesnej, astmy oskrzelowej, kryzysu nadciśnieniowego, uduszenia z powodu

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA RATUNKOWEGO	(UA) PIELĘGNIARKA STACJI POGOTOWIA I ODDZIAŁU RATUNKOWEGO
<p>jednostkowego oraz masowego do chwili przybycia służb specjalistycznych</p> <ul style="list-style-type: none"> • kontroluje i ocenia działania ratunkowe • monitoruje wdrażanie i funkcjonowanie standardów, procedur stosowanych w pielęgniarstwie ratunkowym • organizuje i prowadzi szkolenia personelu pielęgniarstwa ratunkowego • uczestniczy w badaniach naukowych w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego oraz wykorzystuje wyniki badań w działalności praktycznej <p>Dodatkowe zadania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • naucza zawodu pielęgniarki • prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu pielęgniarstwa ratunkowego w kształceniu ustawicznym pielęgniarek. 	<p>wymiotów, zatrucia, utonięcia, uduszenia mechanicznego, wstrząsu anafilaktycznego, oparzeń, odmrożeń, stanów alergicznych itp; oczyszcza uszy, nos, oczy i drogi oddechowe z ciał obcych</p> <ul style="list-style-type: none"> • zna metody aseptyki i antyseptyki; prowadzi dokumentację medyczną • przestrzega zasad deontologii medycznej • aktywnie uczestniczy w upowszechnianiu wiedzy medycznej wśród społeczeństwa • stale podnosi swój poziom zawodowy.

Wykaz świadczeń, do których jest uprawniona (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego

1. Ocena stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i podjęcia decyzji o prowadzeniu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych.
2. Układanie pacjenta w pozycji właściwej dla jego stanu zdrowia.
3. Podjęcie i prowadzenie podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo-oddechowej u dorosłych i dzieci na podstawie wytycznych ILCOR.
4. Bezprzrządowe przywracanie drożności dróg oddechowych.
5. Przrządowe przywracanie drożności dróg oddechowych z zastosowaniem: rurki ustnogatłowej, rurki nosowo-gatłowej, maski krtaniowej, rurki krtaniowej i innego dostępnego sprzętu do nadgłośniowego drażnienia dróg oddechowych, konikopunkcji.
6. Wykonanie intubacji dotchawiczej w nagłym zatrzymaniu krążenia.
7. Odsysanie dróg oddechowych metodą otwartą i zamkniętą.
8. Stosowanie tlenoterapii biernej.
9. Stosowanie wspomaganie oddechu za pomocą worka samorozprężalnego.
10. Stosowanie tlenoterapii czynnej przy użyciu maski twarzowej, worka samorozprężalnego z zastawką jednokierunkową lub z użyciem respiratora.

11. Wykonanie defibrylacji zautomatyzowanej.
12. Wykonanie defibrylacji ręcznej na podstawie zapisu EKG z defibrylatora / monitora.
13. Wykonanie EKG z teletransmisją.
14. Monitorowanie czynności układu oddechowego.
15. Monitorowanie czynności układu krążenia metodami nieinwazyjnymi i inwazyjnymi.
16. Wykonanie kaniulacji żył obwodowych kończyn górnych, dolnych, żyły szyjnej zewnętrznej.
17. Wykonanie dojścia doszpikowego.
18. Podawanie leków drogą dożylną, doszpikową, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną i wziewną.
19. Odbarczenie odmy prężnej drogą nakłucia jamy opłucnowej.
20. Pobranie krwi tętniczej w sytuacji założonego dostępu tętniczego.
21. Oznaczenie poziomu parametrów krytycznych, w tym: stężenia glukozy w surowicy krwi, stężenia elektrolitów w surowicy krwi, gazometrii krwi włosniczkowej, tętniczej, żyłnej z użyciem dostępnego sprzętu (glukometru, analizatora parametrów krytycznych) oraz interpretacja uzyskanych wyników.
22. Ocena stanu zdrowia pacjenta na podstawie przeprowadzonego badania fizykalnego, analizy i interpretacji badań diagnostycznych oraz monitorowania funkcji i parametrów życiowych i podjęcie działań ratunkowo-terapeutyczno-pielęgnacyjnych.
23. Ocena efektywności podejmowanych czynności ratunkowo-terapeutyczno-pielęgnacyjnych.
24. Opatrywanie ran i tamowanie krwotoków z użyciem dopuszczonego do obrotu sprzętu i środków medycznych.
25. Unieruchomienie kręgosłupa w sytuacji podejrzenia złamania, ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego.
26. Odebranie porodu w warunkach pozaszpitalnych.
27. Prowadzenie segregacji medycznej w SOR i postępowaniu przedszpitalnym.
28. Podejmowanie działań zabezpieczających celem ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia.
29. Przygotowanie pacjenta i opieka medyczna podczas transportu.
30. Kierowanie zespołem ratownictwa medycznego.
31. Prowadzenie szkolenia z zakresu resuscytacji krążeniowo-oddechowej dla różnych grup odbiorców.
32. Nadzorowanie przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony personelu w jednostkach ratownictwa medycznego.
33. Podawanie samodzielnie bez zlecenia lekarskiego doraźnie w nagłych wypadkach leków określonych w przepisach Ministerstwa Zdrowia z tego zakresu.

Źródło: [Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego dla pielęgniarek](#)

2.6.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA PIEŁĘGNIARSTWA RATUNKOWEGO	(UA) PIEŁĘGNIARKA STACJI POGOTOWIA I ODDZIAŁU RATUNKOWEGO
POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 5 LUB 6
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>(LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>Więcej: art.52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>(ORAZ)</p> <p>staż pracy w zawodzie pielęgniarki wynoszący co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 5 lat.</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Pozytywnie zdany państwowy egzamin specjalizacyjny po ukończonej specjalizacji.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławra) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja* w zakresie pomocy i opieki w nagłych wypadkach.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>
DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE	
<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu • tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / młodszego bakaławra • dyplom bakaławra.
DODATKOWE INFORMACJE	
<p>Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych (właściwą dla miejsca, na terenie którego osoba starająca się o to prawo zamierza podjąć pracę) oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE art.24 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.</p> <p>Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki przysługuje osobie:</p>	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • II kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności • I kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności

DODATKOWE INFORMACJE

- 1) posiadającej odpowiednie wykształcenie
- 2) posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych
- 3) której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki
- 4) która wykazuje nienaganną postawę etyczną

Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie kursów kwalifikacyjnych, kursów specjalistycznych, kursów doszkalających oraz szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji).

Więcej: zob. 2.1.4.

- wyższą kategorię kwalifikacji, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.

2.6.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Szczegółowo ścieżka dostępu do zawodu Pielęgniarki, tj. do uzyskania prawa wykonywania zawodu, opisana została w pkt. 2.1.5 tej broszury.

Specjalizacje pielęgniarские w Ukrainie zdecydowanie różnią się od specjalizacji polskich, więc aby zostać (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa ratunkowego należy dodatkowo ukończyć szkolenie specjalizacyjne w odpowiedniej dziedzinie oraz zdać państwowy egzamin specjalizacyjny. Więcej informacji: [Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych](#) oraz [Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych](#).

2.7. (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego • (UA) Pielęgniarka medycyny rodzinnej (Сестра медична загальної практики – сімейної медицини)

2.7.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA
Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego (222218)	Сестра медична загальної практики – сімейної медицини
ZAWÓD REGULOWANY	<p>WYMOWA <i>Sestra medyczna zahalnoji praktyky – simejnoji medycyny</i></p> <p>TŁUMACZENIE Pielęgniarka medycyny rodzinnej</p>

2.7.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego i (UA) Pielęgniarka medycyny rodzinnej to:

ZAWODY POKREWNE

W obu zawodach występuje podobny zakres zadań zawodowych. Zawody te mogą się jednak różnić wymaganym poziomem wykształcenia. Dla podjęcia pracy w zawodzie (PL) Pielęgniarki – specjalisty pielęgniarstwa ratunkowego aktualnie minimalny wymagany poziom wykształcenia to ukończenie studiów I stopnia (NQF/EQF 6), preferowany to NQF 7, podczas gdy w Ukrainie NQF 5. Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu. Zostanie (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa rodzinnego wymaga ukończenia szkolenia specjalizacyjnego i zdania państwowego egzaminu specjalizacyjnego. (UA) Pielęgniarką medycyny rodzinnej można zostać zdobywając doświadczenie i wiedzę w miejscu pracy.

2.7.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA RODZINNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA MEDYCyny RODZINNEJ
<p>Synteza: planuje i realizuje kompleksową opiekę pielęgniarską nad osobą, rodziną, społecznością w środowisku zamieszkania, z uwzględnieniem miejsca udzielenia świadczenia, obejmując opieką zdrowych i chorych niezależnie od wieku (z wyłączeniem noworodka i niemowlęcia do drugiego miesiąca życia) oraz osoby niepełnosprawne.</p>	<p>Synteza: brak oficjalnej syntezy.</p>

ZADANIA ZAWODOWE	
(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA RODZINNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA MEDYCyny RODZINNEJ
<ul style="list-style-type: none"> • organizuje i koordynuje działania promujące zdrowie, profilaktyczne, pielęgnacyjne i terapeutyczno-wspierające członków rodziny • organizuje środowisko opieki rodzinnej w domu • organizuje własne stanowiska pracy oraz stanowisk pracy podległego personelu zgodnie z przepisami i zasadami BHP, ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska • rozpoznaje stan biopsychospołeczny i duchowy podopiecznego, potrzeby rodziny, w celu określenia typu i formy pomocy pielęgniarskiej • rozpoznaje czynniki ryzyka zdrowotnego członków rodziny, wynikające ze stylu życia oraz wpływów środowiskowych • prowadzi poradnictwo w zakresie promowania zdrowia i profilaktyki chorób w środowisku rodzinnym pacjentów • opracowuje program edukacji zdrowotnej dla rodziny • sprawuje opiekę nad członkami rodziny w różnych okresach życia i w różnym stanie zdrowia 	<ul style="list-style-type: none"> • wykonuje czynności zawodowe we współpracy z lekarzem pierwszego kontaktu – lekarzem rodzinnym • zapewnia przedszpitalną opiekę medyczną ludności • zna główne wskaźniki jakości opieki medycznej i przeprowadza ilościową i jakościową analizę swojej pracy • planuje pracę profilaktyczną z ludnością, prowadzi ewidencję pacjentów przychodni (dorosłych i dzieci) • prowadzi pracę sanitarną i edukacyjną z rodzicami i dziećmi, zapewnia pomoc doradcą rodzinom w kwestiach takich jak deontologia, planowanie rodziny, higiena, odżywianie, rozwój dziecka i przygotowanie dzieci do przedszkoli i szkół • wykonuje szczepienia ochronne, iniekcje wewnątrznaczyniowe, domięśniowe, śródskórne i podskórne zgodnie z zaleceniami lekarza • asystuje lekarzowi podczas drobnych operacji; opiekuje się pacjentami pooperycyjnymi, monitoruje drenaż, tracheostomię • mierzy ostrość wzroku, ciśnienie

(PL) PIEŁĘGNIARKA – SPECJALISTA PIEŁĘGNIARSTWA RATUNKOWEGO	(UA) PIEŁĘGNIARKA STACJI POGOTOWIA I ODDZIAŁU RATUNKOWEGO
<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje członków rodziny do sprawowania opieki nieprofesjonalnej, w tym samoopieki i korzystania z dostępnych źródeł wsparcia społecznego • współpracuje z samorządem lokalnym, instytucjami i organizacjami na rzecz promocji zdrowia rodziny, profilaktyki chorób oraz poprawy sytuacji zdrowotnej członków rodziny • kieruje zespołem pielęgniarek rodzinnych • analizuje i ocenia efektywność działań pielęgniarskich własnych oraz podległego zespołu pielęgniarek rodzinnych • zarządza jakością opieki zdrowotnej nad rodziną • organizuje i prowadzi szkolenia personelu pielęgniarskiego w zakresie pielęgniarstwa rodzinnego • uczestniczy w badaniach naukowych w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego oraz wykorzystuje wyniki badań w działalności praktycznej. <p>Dodatkowe zadania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • naucza zawodu pielęgniarki • prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu pielęgniarstwa rodzinnego w kształceniu ustawicznym pielęgniarek. 	<ul style="list-style-type: none"> wewnątrzgałkowe; wykonuje elektrokardiogram; usuwa korek siarkowy; wykonuje płukanie żołądka i pęcherza moczowego za pomocą miękkiego cewnika i używa rurki gazowej • przeprowadza badanie onkologiczne; stosuje nowoczesne metody badania kobiet w ciąży, obserwuje kobiety z prawidłową ciążą; obserwuje kobiety rodzące, noworodki • zapewnia opiekę paliatywną ciężko chorym pacjentom • pobiera materiał do badań klinicznych, laboratoryjnych i bakteriologicznych oraz wykonuje szybkie testy laboratoryjne; informuje pacjentów o przygotowaniu do różnego rodzaju badań • prowadzi działania profilaktyczne i przeciwepidemiczne w ośrodku zakaźnym.

Wykaz świadczeń, do których wykonywania jest uprawniona (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego

1. Kierowanie na badania diagnostyczne i pobieranie materiału do badań diagnostycznych.
2. Kierowanie na badania lub pobieranie materiałów bakteriologicznych (mocz, kał, plwocina, wymazy z nosa, gardła i narządów płciowych i inne wydzieliny).
3. Wykonywanie u dzieci badań przesiewowych oraz kierowanie do lekarzy.
4. Wykonywanie i interpretacja zapisu elektrokardiograficznego.
5. Wykonywanie szczepień ochronnych u dzieci i dorosłych.
6. Prowadzenie poradnictwa w zakresie sprawowania opieki nad dziećmi z grup dyspenseryjnych.

7. Wykonywanie czynności ratunkowych, do których uprawnia ukończony kurs specjalistyczny RKO. 8. Ocenianie świadomości chorego z wykorzystaniem właściwych metod oceny (schematów, klasyfikacji).
8. Wnioskowanie o objęcie opieką społeczną.
9. Sprawowanie kompleksowej opieki i pielęgnacji nad pacjentem w środowisku domowym.
10. Kierowanie zespołem sprawującym opiekę nad pacjentem w środowisku domowym.
11. Uczestniczenie w zespołach interwencyjnych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka w rodzinie.

Źródło: [Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego dla pielęgniarzek](#)

2.7.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA RODZINNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA MEDYCyny RODZINNEJ
POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 5 LUB 6
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magnisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>(LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>Więcej: art. 52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>(ORAZ)</p> <p>staż pracy w zawodzie pielęgniarki wynoszący co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 5 lat.</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Pozytywnie zdany państwowy egzamin specjalizacyjny po ukończonej specjalizacji.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławra) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja w zakresie wykonywanej pracy.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>
DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE	
<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / młodszego bakaławra • dyplom bakaławra

DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE

- tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego.
- dyplom magistra.

DODATKOWE INFORMACJE

Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca **prawo wykonywania zawodu** stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych (właściwą dla miejsca, na terenie którego osoba starająca się o to prawo zamierza podjąć pracę) oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE

art.24 [ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej](#)

Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki przysługuje osobie:

- 1) posiadającej odpowiednie wykształcenie
- 2) posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych
- 3) której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki
- 4) która wykazuje nienaganną postawę etyczną

Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie kursów kwalifikacyjnych, kursów specjalistycznych, kursów doszkalających oraz szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji).

Więcej: zob. 2.1.4.

Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka medycyny rodzinnej uzyskać można:

- *II kategorię kwalifikacji*, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności
- *I kategorię kwalifikacji*, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności
- *wyższą kategorię kwalifikacji*, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.

2.7.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Szczegółowo ścieżka dostępu do zawodu Pielęgniarki, tj. do uzyskania prawa wykonywania zawodu, opisana została w pkt. 2.1.5 tej broszury.

Specjalizacje pielęgniarskie w Ukrainie zdecydowanie różnią się od specjalizacji polskich, więc aby zostać (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa rodzinnego należy dodatkowo ukończyć szkolenie specjalizacyjne w odpowiedniej dziedzinie oraz zdać państwowy egzamin specjalizacyjny.

Więcej informacji: [Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych](#) oraz [Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych](#).

2.8. (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego • (UA) Pielęgniarka przychodni dziecięcej (Сестра медична дитячої поліклініки) • (UA) Pielęgniarka szpitala dziecięcego (Сестра медична дитячого стаціонару)

2.8.1. Dane identyfikacyjne zawodu

PL	UA	
Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego (222215)	Сестра медична дитячої поліклініки	Сестра медична дитячого стаціонару
	WYMOWA <i>Sestra medyczna dytiaczozji poliklinyky</i>	WYMOWA <i>Sestra medyczna dytiaczoho stracionaru</i>
ZAWÓD REGULOWANY	TŁUMACZENIE Pielęgniarka przychodni dziecięcej	TŁUMACZENIE Pielęgniarka szpitala dziecięcego

2.8.2. Podobieństwa i różnice

(PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego i (UA) Pielęgniarka przychodni dziecięcej oraz (UA) Pielęgniarka szpitala dziecięcego to:

ZAWODY POKREWNE

W tych zawodach występuje podobny zakres zadań zawodowych. Zawody te mogą się jednak różnić wymaganym poziomem wykształcenia. Dla podjęcia pracy w zawodzie (PL) Pielęgniarki – specjalisty pielęgniarstwa pediatrycznego minimalny wymagany poziom wykształcenia to ukończenie studiów I stopnia (NQF/EQF 6), preferowany to NQF 7, podczas gdy w Ukrainie NQF 5.

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Zostanie (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa pediatrycznego wymaga ukończenia szkolenia specjalizacyjnego i zdania państwowego egzaminu specjalizacyjnego. (UA) Pielęgniarka przychodni dziecięcej oraz (UA) Pielęgniarką szpitala dziecięcego można zostać w ramach zdobywania doświadczenia i wiedzy w miejscu pracy.

2.8.3. Opis zadań zawodowych

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA PEDIATRYCZNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA PRZYCHODNI DZIECIĘCEJ	(UA) PIELĘGNIARKA SZPITALA DZIECIĘCEGO
<p>Synteza: udziela specjalistycznych świadczeń zdrowotnych: pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych oraz z zakresu promocji zdrowia, w odniesieniu do dzieci zdrowych i chorych, w różnych okresach ich rozwoju.</p>	<p>Synteza: brak oficjalnej syntezy.</p>	<p>Synteza: brak oficjalnej syntezy.</p>

ZADANIA ZAWODOWE		
(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA PEDIATRYCZNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA PRZYCHODNI DZIECIĘCEJ	(UA) PIELĘGNIARKA SZPITALA DZIECIĘCEGO
<ul style="list-style-type: none"> • organizuje własne stanowisko pracy i współorganizuje stanowiska pracy podległych pracowników zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami BHP, ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska oraz nadzór nad realizacją zadań • inicjuje, planuje i wdraża zmiany organizacyjne w obszarze działania pielęgniarki pediatrycznej • prowadzi i nadzoruje proces pielęgnowania dziecka • rozpoznaje potrzeby rozwojowe, sytuację zdrowotną, społeczną dziecka i jego rodziny oraz 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w procesie medycznym i diagnostycznym • realizuje recepty lekarskie • przeprowadza manipulacje i procedury zgodnie z profilem pracy; asystuje lekarzowi podczas operacji ambulatoryjnych; wykonuje pobieranie, przechowywanie, dostarczanie materiału do badań laboratoryjnych; zapewnia opiekę medyczną dzieciom w przychodni i w domu; prowadzi działania przeciwepidemiczne w ośrodku zakażeń; wykonuje szczepienia ochronne • prowadzi dokumentację pacjentów poradni 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w procesie medycznym i diagnostycznym; realizuje recepty lekarskie • przeprowadza manipulacje i procedury zgodnie z profilem pracy; zapewnia opiekę medyczną chorym dzieciom • nadzoruje karmienie dzieci • prowadzi działania profilaktyczne mające na celu zapobieganie chorobom i ich terminowe wykrywanie • zna techniki resuscytacji, potrafi udzielić pomocy w przypadku urazu, krwotoku, zapaści, zatrucia, utonięcia, uduszenia mechanicznego, wstrząsu

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA PEDIATRYCZNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA PRZYCHODNI DZIECIĘCEJ	(UA) PIELĘGNIARKA SZPI-TALA DZIECIĘCEGO
<p>diagnozuje poziom rozwoju psychomotorycznego, problemów zdrowotnych i społecznych populacji wieku rozwojowego</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzi promocję zdrowia i edukacji zdrowotnej dziecka i rodziny • sprawuje opiekę nad dzieckiem zdrowym w poszczególnych fazach rozwojowych • udziela dziecku pomocy w chorobie ostrej i stanach zagrożenia życia • sprawuje opiekę nad dzieckiem niepełnosprawnym i jego rodziną • sprawuje opiekę nad dzieckiem przewlekle chorym i jego rodziną • sprawuje opiekę nad dzieckiem z chorobą nowotworową i jego rodziną • identyfikuje i rozwiązuje problemy zdrowotne dziecka i jego rodziny wynikające z indywidualnej reakcji na chorobę, stosowanej diagnostyki i metod leczenia • kieruje pediatrycznym zespołem pielęgniarskim • współpracuje z zespołem terapeutycznym w zakresie opieki nad dzieckiem • organizuje współpracę zespołu pediatrycznego z pozostałymi komórkami organizacyjnymi zakładu opieki zdrowotnej. 	<p>anafilaktycznego, oparzeń, odmrożeń, stanów alergicznych</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzi dokumentację medyczną; aktywnie uczestniczy w upowszechnianiu wiedzy medycznej wśród społeczeństwa na temat zapobiegania chorobom i ich powikłaniom; przestrzega zasad deontologii lekarskiej; stale podnosi swój poziom zawodowy. 	<p>anafilaktycznego, oparzeń, odmrożeń, stanów alergicznych</p> <ul style="list-style-type: none"> • biegle posługuje się metodami aseptyki i antyseptyki; • prowadzi dokumentację medyczną; • aktywnie uczestniczy w upowszechnianiu wiedzy medycznej wśród społeczeństwa w zakresie profilaktyki chorób i ich powikłań; • przestrzega zasad deontologii lekarskiej • stale podnosi swój poziom zawodowy.

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA PEDIATRYCZNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA PRZYCHODNI DZIECIĘCEJ	(UA) PIELĘGNIARKA SZPITALA DZIECIĘCEGO
<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje rodziców / opiekunów do sprawowania opieki nieprofesjonalnej nad dzieckiem w procesie leczniczo-pielęgnacyjnym • opracowuje i wdraża standardy pediatrycznej opieki pielęgniarskiej oraz procedury postępowania pediatrycznego • bierze udział w tworzeniu i utrzymywaniu Systemu Zarządzania Jakością w zakładzie opieki zdrowotnej • kontroluje i ocenia jakość pracy własnej w sprawowaniu opieki nad dzieckiem oraz jakość pracy podległego personelu • organizuje i prowadzi szkolenia personelu pielęgniarskiego w zakresie opieki nad dziećmi zdrowymi i chorymi, w różnych okresach ich rozwoju • uczestniczy w badaniach naukowych w dziedzinie pielęgniarstwa pediatrycznego oraz wykorzystuje wyniki badań w działalności praktycznej. <p>Dodatkowe zadania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • naucza zawodu pielęgniarki • prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu pielęgniarstwa pediatrycznego w kształceniu ustawicznym pielęgniarek. 		

Wykaz świadczeń, do których wykonywania jest uprawniona (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego

1. Wykonywanie i interpretowanie testów przesiewowych oraz kierowanie postępowaniem poprzemiesiewowym.
2. Ocena stanu odżywienia dziecka.
3. Prowadzenie poradnictwa w zakresie sprawowania opieki nad dziećmi z problemami zdrowotnymi.
4. Wykonywanie szczepień ochronnych u dzieci w ramach kalendarza szczepień i na zlecenie właściwych jednostek organizacyjnych służby zdrowia oraz wystawianie związanych z tym zaświadczeń.
5. Prowadzenie poradnictwa w zakresie zdrowego stylu życia dzieci i młodzieży.
6. Wykonanie badania fizykalnego u dziecka.
7. Kierowanie na badanie diagnostyczne i pobieranie materiałów do badań diagnostycznych.
8. Kierowanie na badanie bakteriologiczne i pobieranie materiałów do badań bakteriologicznych (mocz, kał, płwocina, wymazy z nosa, gardła i inne wydzieliny).
9. Ustalenie dawki i podawanie leku przeciwgorączkowego w razie wysokiej gorączki.
10. Rozpoznanie wskazań do tlenoterapii i wprowadzenie tlenoterapii biernej w zależności od stanu klinicznego dziecka i wysycenia hemoglobiny tlenem (SpO₂).
11. Rozpoznanie stanu odwodnienia i zlecenie odpowiedniego składu i objętości oraz szybkości wlewu nawadniającego.
12. Ustalenie dawki i podawanie leku przeciwbólowego w razie występowania bólu (zgodnie z aktualnie obowiązującym rozporządzeniem).
13. Ocena stanu świadomości chorego dziecka z wykorzystaniem właściwych metod oceny (schematów, klasyfikacji).
14. Samodzielne wykonywanie medycznych czynności ratunkowych, do których uprawniona jest pielęgniarka systemu PRM.
15. Wybór i zastosowanie właściwego modelu opieki pielęgniarstwa nad dzieckiem z chorobą ostrą, przewlekłą i niepełnosprawnością.
16. Opracowywanie i wdrażanie programów edukacji zdrowotnej skierowanych do dziecka przewlekle chorego, niepełnosprawnego i / lub jego rodziców.
17. Przygotowanie dziecka i / lub rodziny do samoopieki / opieki w warunkach domowych.
18. Podawanie leków cytostatycznych przez kaniulę obwodową oraz pielęgnacja miejsca wkłucia.
19. Nakłucie portu naczyniowego i podawanie leków cytostatycznych przez port naczyniowy, utrzymanie drożności portu.
20. Podawanie leków cytostatycznych przez centralny cewnik dożylny typu Broviac, Groshong oraz ich pielęgnacja.

21. Ocena i monitorowanie bólu oraz innych objawów u dzieci objętych opieką paliatywną oraz doraźna modyfikacja dawki leczniczej leku przeciwbólowego i leków stosowanych w celu łagodzenia innych dokuczliwych objawów.
22. Prowadzenie edukacji rodziców ze standardów promocji zdrowia psychicznego, prewencji stosowania używek oraz najczęstszych problemów psychicznych u dzieci.

Źródło: [Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa pediatrycznego dla pielęgniarek](#)

2.8.4. Kwalifikacje niezbędne / preferowane do podjęcia pracy w zawodzie

(PL) PIELĘGNIARKA – SPECJALISTA PIELĘGNIARSTWA PEDIATRYCZNEGO	(UA) PIELĘGNIARKA PRZYCHODNI DZIECIĘCEJ	(UA) PIELĘGNIARKA SZPITALA DZIECIĘCEGO
POZIOM NQF 6 LUB 7	POZIOM NQF 5 LUB 6	POZIOM NQF 5 LUB 6
<p>Ukończenie studiów wyższych II stopnia (magisterskich) na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>(LUB)</p> <p>Ukończenie studiów wyższych I stopnia na kierunku „Pielęgniarstwo”.</p> <p>Więcej: art.52 ustawy z dnia 15 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Staż pracy w zawodzie pielęgniarki wynoszący co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 5 lat.</p> <p>(ORAZ)</p> <p>Pozytywnie zdany państwowy egzamin specjalizacyjny po ukończonej specjalizacji.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / młodszego bakaławra) lub studiów z tytułem bakaławra na kierunku medycyna, specjalność pielęgniarstwo, opieka medyczna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja w zakresie wykonywanej pracy.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>	<p>Ukończenie studiów wyższych krótkiego cyklu (tytuł młodszego specjalisty / bakaławra) lub studiów I stopnia (bakaławr) na kierunku „Medycyna”, specjalność: pielęgniarstwo, opieka zdrowotna lub położnictwo.</p> <p>Specjalizacja w zakresie wykonywanej pracy.</p> <p>Brak wymagań dotyczących doświadczenia zawodowego.</p>

DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY KWALIFIKACJE W ZAWODZIE

<ul style="list-style-type: none"> • dyplom magistra pielęgniarstwa • dyplom licencjata pielęgniarstwa • prawo wykonywania zawodu • tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa pediatrycznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / młodszego bakaławra • dyplom bakaławra. 	<ul style="list-style-type: none"> • dyplom młodszego specjalisty / młodszego bakaławra • dyplom bakaławra.
---	---	---

DODATKOWE INFORMACJE

<p>Zawód pielęgniarki może wykonywać tylko osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone albo przyznane przez właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych (właściwą dla miejsca, na terenie którego osoba starająca się o to prawo zamierza podjąć pracę) oraz pielęgniarka będąca obywatelem państwa członkowskiego UE.</p> <p>art.24 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej</p> <p>Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki przysługuje osobie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadającej odpowiednie wykształcenie 2) posiadającej pełną zdolność do czynności prawnych 3) której stan zdrowia pozwala na wykonywanie zawodu pielęgniarki 4) która wykazuje nienaganną postawę etyczną. 	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka przychodni dziecięcej uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>II kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności • <i>I kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności • <i>wyższą kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności. 	<p>Wraz z nabywaniem doświadczenia w zawodzie (UA) Pielęgniarka szpitala dziecięcego uzyskać można:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>II kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu II kwalifikacji kategorii, które oznacza co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności • <i>I kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o przyznaniu I kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 7-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności • <i>wyższą kategorię kwalifikacji</i>, tj. zaświadczenie o potwierdzeniu / przyznaniu wyższej kategorii kwalifikacji, które oznacza co najmniej 10-letnie doświadczenie zawodowe w danej specjalności.
--	--	---

DODATKOWE INFORMACJE

Ustawowy obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarek może się odbywać w formie kursów kwalifikacyjnych, kursów specjalistycznych, kursów doszkalających oraz szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji).

Więcej: zob. 2.1.4.

2.8.5. Ścieżka dostępu do zawodu (PL) Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego

Ponieważ zawód (PL) Pielęgniarki jest w Polsce zawodem regulowanym, dostęp do niego jest uwarunkowany spełnieniem wielu warunków i uzyskaniem prawa wykonywania zawodu.

Szczegółowo ścieżka dostępu do zawodu Pielęgniarki, tj. do uzyskania prawa wykonywania zawodu, opisana została w pkt. 2.1.5 tej broszury.

Specjalizacje pielęgniarские w Ukrainie zdecydowanie różnią się od specjalizacji polskich, więc aby zostać (PL) Pielęgniarką – specjalistą pielęgniarstwa pediatrycznego należy dodatkowo ukończyć szkolenie specjalizacyjne w odpowiedniej dziedzinie oraz zdać państwowy egzamin specjalizacyjny. Więcej informacji: [Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych](#) oraz [Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych](#).

PODSTAWY PRAWNE I INNE WYKORZYSTANE ŹRÓDŁA

Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych (2022). *Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki dla pielęgniarek*, na: <https://ckppip.edu.pl/wp-content/uploads/2022/11/Specializacja-w-dz.-piel.-anestezyjologicznego..pdf> (dostęp: 13.08.23).

Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych (2022). *Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego dla pielęgniarek*, na: <https://ckppip.edu.pl/wp-content/uploads/2022/04/Specializacja-w-dz.-piel.-operacyjnego-22..pdf> (dostęp: 13.08.23).

Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych (2022). *Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego dla pielęgniarek*, na: <https://ckppip.edu.pl/wp-content/uploads/2022/11/Specializacja-w-dz.-piel.-ratunkowego.pdf> (dostęp: 13.08.23).

Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych (2022). *Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego dla pielęgniarek*, na: <https://ckppip.edu.pl/wp-content/uploads/2022/04/Specializacja-w-dz.-piel.-rodzinnego-dla-pielegniarek-22..pdf> (dostęp: 13.08.23).

Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych (2022). *Program szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie pielęgniarstwa pediatrycznego dla pielęgniarek*, na: <https://ckppip.edu.pl/wp-content/uploads/2022/11/Specializacja-w-dz.-piel.-pediatrycznego.pdf> (dostęp: 13.08.23).

European Training Foundation. (2023). *Comparison report of the European Qualifications Framework and the Ukrainian National Qualifications Framework*, na: <https://europa.eu/europass/system/files/2023-02/Comparison%20report%20final%20rev%2023-02-2023%20EN.pdf> (dostęp: 11.04.23).

DRP MRiPS (2023). *Klasyfikacja zawodów i specjalności*, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci> (dostęp: 20.03.23).

ENIC-NARIC Polska (2023). *Zagraniczne systemy kształcenia wyższego – Ukraina. Praktyczny przewodnik po uznawalności wykształcenia*, na: <https://nawa.gov.pl/images/OPRACOWANIA-2023/UKRAINA.pdf> (dostęp: 10.07.23).

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy (2018). *Informacja o zawodzie. Pielęgniarka (222101)*.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy (2018). *Informacja o zawodzie. Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki (222202)*.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy (2018). *Informacja o zawodzie. Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego* (222212).

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy (2018). *Informacja o zawodzie. Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego* (222217).

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy (2018). *Informacja o zawodzie. Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego* (222218).

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy (2018). *Informacja o zawodzie. Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego* (222215).

Punkt Koordynacyjny ds. Polskiej i Europejskiej Ramy Kwalifikacji. *Polska Rama Kwalifikacji (PRK) i Europejska Rama Kwalifikacji (ERK)*, na: <https://prk.men.gov.pl/polska-rama-kwalifikacji-prk-i-europejska-rama-kwalifikacji-erk> (dostęp: 14.07.23).

Pielęgniarka. Wyszukiwarka opisów zawodów, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow> (dostęp: 13.04.23).

Pielęgniarka oddziałowa. Wyszukiwarka opisów zawodów, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow> (dostęp: 13.04.23).

Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki. Wyszukiwarka opisów zawodów, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow> (dostęp: 13.04.23).

Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa operacyjnego. Wyszukiwarka opisów zawodów, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow> (dostęp: 13.04.23).

Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa pediatrycznego. Wyszukiwarka opisów zawodów, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow> (dostęp: 13.04.23).

Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa ratunkowego. Wyszukiwarka opisów zawodów, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow> (dostęp: 13.04.23).

Pielęgniarka – specjalista pielęgniarstwa rodzinnego. Wyszukiwarka opisów zawodów, na: <https://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow> (dostęp: 13.04.23).

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 stycznia 2018 r. w sprawie wykazu substancji czynnych zawartych w lekach, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyrobów medycznych ordynowanych przez pielęgniarki i położne oraz wykazu badań diagnostycznych, na które mają prawo wystawiać skierowania pielęgniarki i położne, Dz.U. 2018 poz. 299.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie rodzaju i zakresu świadczeń

zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych udzielanych przez pielęgniarkę albo położną samodzielnie bez zlecenia lekarskiego, Dz.U. 2017 poz. 497.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 25 października 2016 r. w sprawie stażu adaptacyjnego dla cudzoziemców ubiegających się o przyznanie prawa wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej, Dz.U. 2016 poz. 1792.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 30 września 2016 r. w sprawie kształcenia podyplomowego pielęgniarek i położnych, Dz.U. 2016 poz. 1761.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie wykazu dziedzin pielęgniarstwa oraz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których może być prowadzona specjalizacja i kursy kwalifikacyjne, Dz.U. 2013 poz. 1562.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 sierpnia 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących kształcenia pielęgniarek i położnych, Dz.U. 2012 poz. 970.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie, niezbędnego do wykonywania zawodów pielęgniarki i położnej, Dz.U. 2012 poz. 817.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia studiów dla pielęgniarek i położnych, które posiadają świadectwo dojrzałości i ukończyły liceum medyczne lub szkołę policealną albo szkołę pomaturalną, kształcącą w zawodzie pielęgniarki i położnej, Dz.U. 2012 poz. 770.

NAWA. Nostryfikacja dyplomów ukończenia studiów, na: <https://nawa.gov.pl/uznawalnosc/informacje-dla-uczelni/nostryfikacja-dyplomow> (dostęp: 14.07.23).

Sławiński, S. (2017). *Słownik Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji*. Instytut Badań Edukacyjnych.

Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, Dz.U. 2022 poz. 583.

Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, Dz.U. 2016 poz. 64.

Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, Dz.U. 2011 nr 174 poz. 1039.

Ustawa z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, Dz.U. 1999 nr 90 poz. 999.

Źródła ukraińskie:

Класифікатор Професій, na: <https://www.me.gov.ua/Profession/List?lang=uk-UA&id=d4162ef8-2771-4ac5-99ef-1d4b6f5336af&tag=KlasifikatorProfesii-Poshuk>

Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників МОЗ України; Наказ, Довідник від 29.03.2002 № 117.

Wiejska 12, 00-490 Warszawa
+48 22 538 91 03 • iomwarsaw@iom.int • www.iom.int